

מזל התאחדותנו

יוצא לאור

ע"י התאחדות אברכים דחסידי סאטמאר

בנשיאות כ"ק מרן רבינו הגדול שליט"א

בני ברק - אלעד

א' מרחשון תשע"א

נח

שנה י"ד גליון תר"פ

תוכן העניינים

לקח טוב.....	עמוד ג'
קול תפילה.....	עמוד ה'
שבת בשבתו.....	עמוד ז'
דבש תמרים.....	עמוד ט'
בשפתי צדיקים.....	עמוד י"א
פרפראות לחכמה.....	עמוד י"ג
ודרשת וחקרת.....	עמוד י"ד
חוקים להורותם.....	עמוד י"ז
הילולא דצדיקא.....	עמוד י"ט
דבר בעתו.....	עמוד כ"ג
משולחן מלכים.....	עמוד כ"ה
דברות קודש.....	עמוד ל'

חדו השתא בהאי שעת"א

שבו ימים עברו מאותן הימים הנעלים שהיו מנת חלקינו, ירה אשר כולו קודש לה' כחמיכה אחת של התרוממות הנפש, בו זכינו לקבל את ההארות וסגולות הימים הקדושים, ומובא בספר קול יעקב (פ' אמור) בשם הגה"ק מהרמ"מ מרימנוב זי"ע דביו"ט בא למטה הארה גדולה שהשי"ת נתן לנו מתנה ביו"ט שיש לכל איש ישראלי מוה"ק דגדלות, וכל אחד בא לשכל חדש בדיעת הבורא ב"ה וב"ש, אך אחר יו"ט יוצא אותו השכל מהאדם, והאיש המשכיל יראה שמיד ביציאת יו"ט ילמוד בתורת ה', דאורייתא וקוב"ה חדא הוא, ואז ישאר לו אותו המתנה שנתן לו השי"ת ביו"ט ולא יצא ממנו אחר יו"ט.

ורבים המה מליצייתיהן של קדושי עליון נבג"מ על הימים הבאים אחרי כל מועד זה, ובמתיקות לשונם יצאו לפרש כ"א לפי דרכו את פסוקי הקדש, לכ"ז בנים שמועו לו, צ"א ולמד, שוב"ז לכם לאהליכם, ונתנבאו בסגנון אחד כי העיקר היא שגם אחרי אשר כבר קיבלנו כל ההשפעות וההארות, נרים וניש"א אותם עמנו לצאת על הדרך דרך המלך עם כל ההשפעות אשר קבלנו בימים נוראים ומאירים שעברו.

צפייתנו ותקויתנו קדם אבוהן דבשמיא כי ההתעוררות והשמחה של הימים טובים ילוו אותנו לכל ימות השנה, ויקוים בנו ברכת צדיק של מרן רבינו הגה"ק שליט"א (מוצאי שמחת תורה דהאי שנת) וזה לשונו הק': **מיר שטייען יעצט מוצאי יו"ט סוכות, סוכות איז זמן שמחתנו, סאיז ב"ה געווען א פרייליכער יו"ט. מען זאגט אין די זמירות פון שלש סעודות, חדו השתא בהאי שעתא, שעתא איז [די אותיות] תשע"א, דאס יאר וואס מיר געפינען זיך יעצט. דער אויבערשטער זאל העלפן ס'זאל זיין חדו השתא בהאי שעתא, מ'זאל זיך קענען פרייען, ס'זאל זיין א שמחה'דיג יאר, א גאנץ יאר. דער אויבערשטער זאל העלפן די שמחה וואס מ'האט גענומען אין יו"ט סוכות זמן שמחתנו, זאל נמשך ווערן אויף א גאנץ יאר. דער אויבערשטער זאל העלפן, פיקודי ה' ישרים משמחי לב, דעם הייליגן באשעפער'ס הייליגע תורה דאס ברענגט שמחה, דאס איז די אמת'דיגע שמחה, דאס ברענגט גליק און שמחה פאר א איד, לערנען תורה און קיום המצוות דאס איז די גרעסטע גליק, און די גרעסטע שמחה וואס א מענטש קען האבן אויף דעם עולם. דער אויבערשטער זאל העלפן ס'זאל זיין א פרייליך יאר, אין לימוד התורה און קיום המצוות, מען זאל לערנען, הן די תלמודי התלמוד תורה, הן בחורבים, הן אברכים וואס לערנען אין כולל, און הן בעלי בתים זאלן זיך קובע עיתים זיין לתורה, מ'זאל דינען דעם באשעפער בשמחה ובטוב לב. דער אויבערשטער זאל העלפן מען זאל מדרוך זיין און מחנך זיין די קינדער צו תורה און צו יראת שמים, חינוך הבנים און חינוך הבנות, צו צניעות און צו ערליכקייט און יראת שמים, אויף דעם וואס דער אויבערשטער האט מצווה געווען אידישע טעכטער. זאל דער אויבערשטער העלפן, מיר זאלן אלע האבן א געזונט יאר, א פרייליך יאר, א געזונט ווינטער, און ס'זאל זיין זמן שמחתנו תמיד.**

זמנים	הרה"נ	מוצ"ש	סוכ"ש	סח"ת
ברוקלין	6:12	7:37	9:15	10:24
קריית יואל	6:12	7:38	9:11	10:49
מאנסי	6:12	7:37	9:11	10:49
לעיקוואד	6:13	7:39	9:12	10:49
מאנטרעאל	6:07	7:32	9:07	10:48
מעלבויזן	7:12	8:44	9:17	11:00
בוענאס איירעס	6:47	8:17	8:54	10:35
לאנדאן	6:08	7:33	9:24	10:56
מאנטשעסטר	6:14	7:40	9:17	11:04
אנטווערפן	6:47	8:15	9:52	11:37
ווינען	6:05	7:31	9:06	10:48
בני ברק	4:55	6:29	7:49	9:32
ירושלים	4:40	6:32	7:49	9:32

לוח יסודי התורה		למדת
זונטאג	סוכות	לד':
מאנטאג	סוכות	לה':
דינסטאג	סוכות	לה':
מיטוואך	סוכות	לה':
דאנערשטאג	סוכות	לה':
פרייטאג	חוריה	לחוריה
שבת קודש	חוריה	לחוריה

להכנסת מודעות, ברכות מזל טוב, הנצחת שם, לעילוי נשמות, אפשר לפנות:

בארה"ב: להר"ר אנשיל אל לאוויטש הי"ו
 להר"ר מנחם פריעדמאן הי"ו
 845-662-5579
 011-972-527648437

קול רינה וישועה באהלי צדיקים

בקול רינה וישועה, נברך בזה ברכת מזל טבא וגדיא יאה, מושמי מרומא עילאה, קדם האי גברא רבא ויקירא, אשר לו זרוע עם גבורה, בהרבצת תורה, לשם לתחילה ולתפארה, מרים על נס את תלמידי ישיבתנו המעמירה, ומפיח רוח חיים והשפעה רוחנית בתוככי קהילתנו המפוארת, ענוות חן וחסד על פניו שורה, מגזע אראלים ותרשישים, שלשלת היוחסין פאר מקדושים,

מורינו הגה"צ

ראש ישיבתנו שליט"א

לרגל השמחה בביתו נאווה באירועי בנו הבחור החשוב והמצויין, נודע לתפארת ולגאון פרצע"ח הרב שמעון מייזליש הי"ו

עב"ג המהוללה שתחי' בת אחיו האי גברא רבא ויקירא, ענף עץ אבו"ת בהדר ותפארה
הגה"צ רבי זלמן לייב מייזליש שליט"א
מו"ץ בקהל יטב לב ד'סאטמאר ב"פ

והברכה אחת היא אל מעלת כבוד אביו רב האי גאון וגדול, מעוז ומגדל, מקום עולה של תורה, עומד לנס קהילתו המעמירה, נודע לעוז ולתפארה, גן ההדסים, ערוגת הבושם,

כ"ק הגאון הצדיק אב"ד סאטמאר-ב"פ שליט"א

יהי רצון שמשמחה זו יושפע רב ברכות ושובע שמחות לנו ולכל בית ישראל עד עולם אמן

הכו"ח בהדרת כבוד ויקר

הנהלת המוסדות

לִקְוֹטוֹב

לִיקוּטִים יְקָרִים, מִפִּי סוֹפְרִים וּסְפָרִים, עִיד מוֹסֵר וְחִסְדוֹת נְאֻמִּים

ברש"י תולדותיהם של צדיקים מעשיהם הטובים, אלה הם מעשיו הטובים של נח שלמד והושיע אצלו ואצל אחרים את שלשת הדברים הללו, את שם לזכור תמיד את שם האלקים, את חס לקיים כל מצוה בחוס ובהתלהבות, ואת יפת לעשות אך ורק מעשים שדם תפארת לעושיה ותפארת לו מן האדם.

(תה"ק מפרשיסחא זי"ע)

☆

תמים היה בבורותיו, נח נשאר עניו ושפל רוח בעיני עצמו, אף על פי שהיה צדיק אחד בדור של רשעים, משום שאת האלקים התהלך נח, בזכרו תמיד בגדלות הבורא, וממלא מעשיו לא היו נחשבים בעיניו, אם כי לגבי בני אדם היה צדיק, מ"מ היה מעמוד תדיר את צדקותו ביחס לאלקים, לפיכך נשאר תמים עניו ושפל רוח בעיניו.

(נעים מגדים)

☆

ויולד נח שלשה בנים וכו', כי נח רומז אל השבת יום מנוחה, והוא משפיע בני חיי ומזוני, שם רומז לחיים, בסוד וכל אשר יקרא לו האדם נפש היה הוא שמו, כי השם הוא החיות, הם רומז לבנים, שבא ע"י חמימות, יפת רומז למזוני, שהבריות נראים יפה זה לזה.

(זכרון זאת)

☆

עשה לך תיבת עצי גופר, הרה"ק רבי צבי מרימנוב ז"ל אמר בשם, רבי הרה"ק הרמ"מ מרימנוב ז"ל, עשה לך תיבת שתעשה לך ותאמר תיבות בתפילה, ואני אומר עצי גופר, ברענעדיגע ווערטער.

(אור הגנוז)

☆

צהר תעשה לתיבה, הנראה לרמז בזה כי אותיות התורה ניתנו לצרף כמ"ש יודע היה בצלאל לצרף האותיות מנגע לנגע ומן צר"ה רצ"ה, כמו שהותמין ביום התענית העונה לעמו ישראל בעת צרה ומיד נאמר רצה ה' וכו', שנהפך הכל לרצון טוב, אבל בנה לא היה כך ונאמר לו צה"ר מן צרה שהיה מאיר לו רק לעצמו בפנים ולא על כל העולם, והבן.

(תפארת שלמה)

צהר תעשה לתיבה, ר"ל תוהיר ותצחק את התיבה, תיבה פירושו מילה, תאיר את המילה (תורה), בא אתה וכל ביתך אל התיבה - ואלסט ארין שיינען און ווארט מיט אלע רמ"ח איברים און שס"ה גידים.

(עמוד האמת)

☆

צהר תעשה לתיבה, תיבה פי מלה של תורה ותפילה, כציל ממבול הגשמיית והאציות המציק את העולם, וזה פירושו צהר תעשה לתיבה שתעשה אור למלה, שתבא כל מילה של תורה ותפילה היוצא מפיו, מאירה ובהירה.

(שפת אמת)

☆

ופתח התיבה בצדה תשים, רמז שהצדיק צריך להיות תמיד בתשובה ע"ד דאיתא בגמ', למה כרע"י דה"א תלוי מאן דבעי למיעט וכו', וזהו בצדה תשים, דהיינו שיכנס באותו פתח שהוא מן הצד של הה"א שהוא רמז לתשובה.

(נעים אלימלך)

☆

כירק עשב נתתי לכם את כל, הנה הכתוב בא לרמז כי אם יש לו להאדם כל טוב שלא יבוא לרוממות הלב, ורם לבבך ושכרת וכו', רק יהיה במדת הכנעה, וזה הפיכורק עשב נתתי לכם את כל, היינו שאם ינתן להאדם השפעת טובה, דומה בעצמו כירק עשב, היינו בהכנעה, לזה נתתי לכם את כל, היינו שעוד כהנה וכנהנה מוסיפין לו מן השמים השפעת טובות.

(דברי יחזקאל)

☆

והיה לך ולחם לאכלה, ונ"ל כי ע"י שתאכל אותם, יהיו למאכל גם בשביל עצמם כי עיקר תכליתם ותיקונם של המאכלים הוא כשנאכלים בפיו של צדיק, ובדרך מקבלים עליה, וזה ע"י לך לאכלה, הרי זה גם לחם לאכלה.

(תפארת שלמה)

☆

תחתיים ושניים ושלישים תעשה, נראה לכאור תחתים, רצ"ל דברים

התחתונים, כגון דברים הגשמיים צרכי עולם הזה, מאכל ומשתה ומשא ומתן ודומיהן, תעשה הכל להשי"ת, ובמה לזה אמר שנים, רצ"ל משנה, שתאמר אני אוכל כדי שיהיה לי כח ללמוד ולהתפלל, שלשים הם העולמות העליונים, וכמו שפרש"י תחתונים לזבל וכו' עליונים לאדם, תעלה כל הנ"ל לעולמות העליונים, ואז תעשה, רצ"ל יתקנו כל מעשיך אמן ביה"ר, והבן.

(דעת משה)

☆

וירח ה' את ריח הניחוח, איתא בבעל המזורים ב' במסורה, הכא ואידך וירח את ריח בגדיו עיי"ש, נראה על פי שאמר כבוד אדוני אבי מורי ורבי וירח ה' את ריח הניחוח וכו', שהרי מהיכן בא, הניחוח הוא מחמת שאדם יש בו יצר הרע, ואעפ"כ כובש את יצרו ועובד את ה' גלל כן, ויאמר וכו' לא אוסף עוד כי יצר לב האדם רע מנעוריו, כי ע"י יצר הרע הוא התענוג, ע"כ דברי אבי, וע"י זה השי"ת מתלבש בישראל כנאמר ישראל אשר כך אתפאר, דאמר הצדיק ר' בער אתפאר מלשון התלכשות מלשון ויתפרו עלה תאנה ע"כ דבריו, ולא במלאכי מעלה כי ההתלכשות מגודל התענוג שיש לו מישראל יותר מכולם כי יש להם יצה"ר ואף על פי כן כובשים אותו, וזה וירח ה' את ריח הניחוח כנ"ל, שהרי תענוג זה, מה שמגיע מעבודת האדם, וזהו ג"כ וירח את ריח בגדיו שהריה שבני אדם הם בגדו שמתלבש בהם, ועיי"ש ריחם עליהם.

(קדושת לוי)

☆

ולשם יולד גם הוא, הנה לשון גם הוא צריך פי', ונ"ל הנה דרך הצדיק לעלות בכל יום מעלה מעלה בעבודת ה', וכל יום ויום משיג יותר מגדולת יצר בראשית ומצטער על עבודתו של אתמול שלא היתה כראוי כ"א לפי ההשגה ומיד שב בתשובה כדוע ממעשה דרב סעדיה גאון, וא"כ הוא בכל יום כקטן שנולד כי מתחיל עבודה חדשה, וזו"ה ולשם יולד גם הוא פי' הוין ממה שהוליד בנים היה הוא ג"כ בבחי' נולד בכל יום כנ"ל.

(קרבן הענין)

מזל טוב וגדיא יאה

ברגשי הודאה והערכה, נשגר בזה כוס של ברכה, בברכת מזל טוב בשיר
ושבחה, קדם ידידינו הרבני הנגיד הנכבד, עושה ומעשה צדקה וחסד, אד"ם
היקר באנשים, ראש וראשון לכל דבר שבקדשים, כביר המעש ורב פעלים
לתורה ולתעודה, כל פה אליו יהלל ויודה, תומך נלהב לטובת כוללינו הקדושה,
במידה מרובה וגדושה, כה"ן שיפה דעתו, כשמו הטוב כן תהילתו

הרבני הנגיד הנכבד, רודף צדקה וחסד

מזה"ר **אלימלך הבהן דייטש** הי"ו

אב"י בעיר תהילה קרית יואל יע"א

לרגל תת ה' שמחה במעונו בהולדת בנו ני"ו

יה"ר שתזכה לרוות ממנו רב תענוג ונחת, מתוך עושר ואושר והרחבת הדעת,
ותוכל להמשיך בעזרת הרמת כוללינו הקדושה, במידה מרובה וגדושה, ובשכר
זאת תתברך בעושר ואושר בטוב ובנעימים, ואך טוב וחסד ירדפוך כל הימים.

המברכים בשיר וקול תודה

הנהלת כולל עצי חיים ד'סאטמאר

בני ברק יצ"ו

אמרות קודש בעניני תפילה נאמרים על פרשת השבוע ערובים וסדורים

קול תפילה

לימוד קודם התפילה

אלה תולדות נח וכו', לרמז דרך לעבודת השי"ת, דהנה אלה תולדות נח, ר"ת תנ"א שהוא לשון משנה ולימוד, ומורה על הלימוד בתורה שבע"פ כמרומו בתנ"א שהוא נוטריקון תנאים אמוראים, שחיברו משנה וגמרא כלליות תורה שבע"פ, וזהו אזהרה שיעסקו בתשבע"פ, כי ביטולו זהו עיקר הגורם איחור הגאולה, וגם ע"י שאדם עוסק בתורה שבע"פ בקבלת של מלכות שמים קודם התפילה, ע"ז אחר כך בעת תפילתו כחו יפה לדבר דיבורי תפלה מעומק לבבו להשי"ת, וזהו מרמז באמרו וילד נח שלשה בנים, מרומז בראשי תיבות של שם חם יפת אותיות שי"ח לשון תפילה, שעסק תשבע"פ מוליד להאדם דבר זה שיוכל לדבר דיבורי תפילה בכוונה.

(מן אברהם)

ג' תפילות ביום

וילד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת, ר"ת שם חם יפת הוא שיח, רמז על התפילה, כי שם כנגד שחרית, חם, כנגד מנחה שאז חמימות תוקף הדין, ואילו יפת כנגד ערבית שתיקן יעקב אבינו שהוא פארם של ישראל.

(סס)

הכנעה ושפלות מבטלים המחשבות זרות בעת התפילה

צהר תעשה לתבה וגו' ופתח התבה בצרה תשים, על זה אמר אדמור"ר [הרה"ק ר' צבי הירש מרימנוב] וללה"ה דברים עמוקים ולא כל מוחא סביל ובפרט שהייתי בחור אז, אך מה ששמעתי מחסידי היראים והשלימים אשר שנו כחורב לשונם להבין ולהשכיל אמרי קדוש אעלה על במתי הכתב, וזהו, כי התורה הקדושה היא נצחית, ומה לימוד יוצא לנו מזה מעשיית התיבה ובהירתה, לכן פירש הכתוב כך, שהתורה הק' מלמדת לאדם את המעשה אשר יעשה בעת עומדו בתפלה לבל יחטוף התיבות והאותיות אך יוציאם כמונה מספר קב ונקי, עד שדבריו יזהירו למעלה כוזהר הרקיע, וזהו צהר תעשה לתיבה, שלכל תיבה ותיבה שתוציא מפיק, תעשה לה צהר ואור בהיר בשחקים מרוב דבקותך, ולפי שהשטן והיצר מערבין את מחשבות האדם, לכן נתן לנו הכתוב עצה איך להתגבר עליו, באמרו ופתח התבה בצרה תשים, פיוש שלא תכנס להתפלל בגדלות, כמו מי שיכנס להטרקלין, אך כמו מי שהולך לחצר המלך בהכנעה גדולה, שאין רוצה לפתח שער הגדול שלא ירגישו וידחהו משם, ועל כן מבקש פתח קטן מאחורי הבית ושם יכנס בהשקט אין רואה אל המלך, וזהו ופתח התיבה בצרה תשים, שתלך בהכנעה כמו שהולך מן הצד, ואז תלך לבטח דרכך ויכוננו חשבונותיך, וימלא ד' כל משאלותיך.

(מנשר טויז)

להיות שקוע בתפילה בכל גופו

בא אתה וכל ביתך אל התיבה, התפלל בכל כוחיך עד שתחדור בכל גופך, "בא אתה וכל ביתך" אל תיבות התפילה.

(בעל שם טוב)

לעי"נ האה"ח

מרת דבורה דאסקאל ע"ה

ב"ר שלמה יודא ז"ל

נלב"ע ח' אדר תש"ע

אמר ריב"ל כל העונה אמן יהא שמיא רבא מברך בכל כוחו קורעין לו גזר דינו שנאמר בפרוע פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו ה' מאי טעמא בפרוע פרעות משום דברכו ה'

(שבת קיט)

ופירש"י בכל מונות - ובתוס' פ' בקולרם

רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן אפילו יש בו שמץ של עבודה זרה מוחלץ לו כתיב הכא בפרוע פרעות וכתיב התם כי פרוע הוא.

(שם)

אמר ריש לקיש כל העונה אמן בכל כחו פותחין לו שערי גן עדן שנאמר פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים אל תיקרי שומר אמונים אלא שאומרים אמן.

(שם)

מאי אמן אמר רבי חנינא אל מלך נאמן.

(שם)

ויקיים בכל יום הסימן של צדי"ק והוא לענות צ' אונים, ד' קדושות (היו קדוש קדוש קדוש ד' פעמים: א. בברכת יוצר אור, ב. בחזרת הש"ן, ג. באשרי ובא לציון, ד. בחזרת הש"ן במנחה) י' קדישים, ק' ברכות, ואז נקרא צדי"ק.

(האר"י ז"ל)

משנת חסידים, מס' ת"ת, פרק ג', י'

Cong. Yetev Lev
D'satmar
Boro Park

קהל יטב לב
ד'סאטמאר
בארא פארק

מזל טוב וגדליה

באותות החדאה והוקרה, נביע בזאת השורה, ברכת מזל טוב בשפה
ברורה, קדם ידידנו היקר המפורסם לתפארה, מסור לכל קדשי
קהלתינו במסירות נפש רבה, ועומד תמיד הכן למלאות רצון כ"ק
מזן רבינו הגה"ק שליט"א בחפץ לב וברוח נדיבה, ראש וראשון
ועסקן נמוץ לכל דבר שבקדושה, בעין יפה ובמדה גדושה, שמו
משובח ומפארה, מוכתר בכל תואר,

ה"ה ידידנו החשוב

מוה"ר יואל פריעדמאן הי"ו

לרגל עת תת'ד' שמחה במעונו
בהולדת בתו הבכורה למז"ט ובשעתו"מ

ובאין המקום להודות לו על התמסרותו המרובה למען כל קדשי
קהלתינו ומוסדותינו ובית מדרשו הגדול, בכל עת ועידן

ברכות בכפליים, יושפע לך במלוא חפניים, ויה"ר שתזכה לראות ולרוות מיוצאי
חלצ'ך, רב תענוג ונחת כל ימי חיך, ובשכר התמסרותך לטובת קהלתינו הקדושה,
תתברך בכל ברכאן דנפישא, במידה מרובה וגדושה, אושר ועושר בבת אחת, תורה
וגדולה במקום אחת, מתוך הרחבת הדעת, וכת"ס.

החותמים בהוקרה,

הנהלת הקהילה

שבת בשבתו

אמרות קודש בעניני שבת נאמרים על פרשת השבוע ערוכים וסדורים

בכל שבת נפסק זוהמתן ויצה"ר מן ישראל

אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים היה בדורותיו את האלקים התהלך נח. יאמר ע"ד הרמז כי אמרו חז"ל צדיקים יצ"ט שופטן רשעים יצה"ר שופטן בינונים זה וזה שופטן ונתבאר דבריהם ז"ל יפה בס' התניא להגאון מהר"ז ז"ל ועד"ז אמרו אברהם הפכו לטוב דוד הרגו ולבחי' זו וכינו בשעת מ"ת כמאחז"ל ישראל נעמדו על הר סיני פסקה זוהמתן וכ"כ אמרו כשאמרו ישראל נעשה ונשמע נעקר יצה"ר מלבן, אך מכח חטא הידוע חזרה זוהמתן כנודע, ואי' בש"ס דלכ"ע בשבת ניתנה התורה ואי' בספרים כי כל דבר מה שנעשה טוב בעולם נחקק בזמנו ולכן מדי שבת בשבת חוזר וניער ענין הארת נתינת התורה לישראל. וממילא כשבא שבת פוסק זוהמא ויצה"ר מאדם ואל תתמה על מה שהאדם יראה לכאורה שעוד לא פסק זוהמא כי ידוע תדע כי הכל לפי מעשיו של אדם והכנתו לש"ק ולשמירת הש"ק, וכאשר תיפסק זוהמא בש"ק יהא לבו של אדם נכון ובטוח לבל יחטא עוד ויש לו מנוחה מאויב שלו מסביב הוא היצה"ר כ"ש אם זוכה בש"ק להפכו לטוב ולשים מר למתוק וממנו נקח לעבוד השל"ת, והנה נח הוא לשון מנוחה כטעם וינח ביום השביעי ומבואר בס' הקדוש של הרב הצדיק הק' מוהרצ"ה מזידיטשוב זלה"ה באורך ולטעם זה הצדיק נקרא נח כי הוא דוגמת יום ש"ק עיי"ש וכן מבואר בזה"ל ולדרכינו נאמר כי הצדיק שהגיע לבחי' זו עד שפסק ממנו זוהמת יצה"ר נקרא נח ע"י שאז יש לו מנוחה ואין לו מסית ומדיח ולבו חלל מיצה"ר וכ"ז גיע ע"י שמירת שבת הוא יום מנוחה כנ"ל וזש"ה א"ת נח לכן נקרא הצדיק נח, נח, כל' לפי שנה ביום השביעי וגמר אומר (כשנה ביום ש"ק) איש צדיק תמים הי' אז בדורותיו כל' כל ימי חייו את האלקים התהלך נח, מובטח שכל ימיו יעבוד השל"ת במנוחה ולכן נקרא נח כאמור. (ייטב לב)

השבת דעוה"ז מכין את השבת דלעתיד לבוא

אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים וגו'. הנראה לרמז בזה מבלי שתאריך בדקדוקים דהנה מפרש בזה"ק נח נייחא לעלאין נייחא לתתאין וכו' ע"ש. ויראה שכל הפסוק הזה מרמז על יום השבת כי כן עיקר הנייחא הוא ביום שבת וכבר נאמר בזה"ק במ"א על יום השבת שהוא נייחא לעילא נייחא לתתא וכל ברכאין דלעילא ותתא ביזמא שביעאי תליין. וכן בבאן מבואר בזה"ק כי בחי' נח הוא בחי' יום השבת ע"ש, והנה זה רמז נח כמ"ש (בראשית כ, יא) וינח ביום השביעי ונאמר עליו (בראשית ה, כט) זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו. כי הנחמה האמיתית היא באה ע"י המנוחה של שבת במוה"ז שהשבת של זמנ"ה היא הכנה המביאה ליום שכולו שבת. כי ע"י קדושת שבת של עתה נעשה השבת הגדול העתיד. וזש"א (בהמ"ז) הרחמן הוא נחילנו ליום שכולו שבת ר"ל נחילנו שימשיך מנחל השבת הזה ליום שכולו שבת וכמ"ש (ומירות שב"ק) מנחל עדניך תשקם. והו' מעין עוה"ב יום שבת מנוחה הוא לשון מעין הנובע לעוה"ב יום השבת הזה שהוא בחינת נחל ההו"ל למרחוק כמו שנתבאר. והנה זה שאמרו"כ אלה תולדות נח נח דהנה מצינו באבות מלאכות של שבת תולדות רבות עאכ"ו בהקדושה ובשמירת השבת יש תולדות לאין שיעור להאבות ותולדותיהן כיצא בהן. והם מביאים לידי השבת לעתיד לבוא.

וז"פ אלה תולדות נח ר"ל של שבת נח לעתיד ליום שכולו שבת. (תפארת שלמה)

ע"י השבת נמתק הדינים והצרות באהבה

את האלקים התהלך נח, ודייק האלשיך הק' מאי האלקים, הוי למיתבא את אלקים בלא ה' ע"ש. וע' בפ' בהעלותך בפ' וישארו שנים אנשים מה שרמזנו בזה ע"ש, ועוד אפשר לרמז ע"ד (ריה דף כ"ט ע"ב) דאין תוקעין בשופר בשבת, והטעם כי כונת השופר להמתיק הדינים כי אלקים במילא ההי"ן כזה אל"ף למ"ד ה"ה יו"ד מ"ם גי' צר"ה, כטעם (ירמ' לז) ועתה צרה היא ליעקב, ושם אלקי' הוא מדרה"ד, ודין וצרה גימ' שט"ן, לכן תוקעין לערבב השט"ן ולהמתיק הדין והצרה, אמנם בשבת שבבחי' אהבה ורצון שהנחיל לנו ית' ממילא נמתק השט"ן שהוא גימ' אהב"ה ורצון והנה נח ה' בחי' שבת כמוזכר בזה"ק נייחא לעילא ולתתא ע"ש, והו' את האלקים דהיינו אלקים דההי"ן שהוא תוקף הדין והצרה התהלך נח, כדי להמתיק הדין והצרה באהבה והדין. (פרדס המלך)

ע"י השבת מתעלים כל השטות ימי המעשה

צהר תעשה לתיבה, יש לרמזו בפסוק ידידע שע"י השבת מתעלים ומתרוממים כל ימי המעשה, ולכן נאסרה מלאכה בשבת, כדי להעלות בקדושה מה שאדם עובד בימי המעשה, שע"י שמכין לשבת לוקח עבודת ששת הימים ומקשר אותה לקדושת שבת. וכן הוא בכל הענינים, גם בתורה ובעבודת ה', הכל מתעלה ביום השבת, וזה נרמז בפסוק צהר תעשה לתיבה, צהר"ו תבה"ה מספרם "שבת", דכשם שהצדיק הוא צוהר לתיבה, היינו שמאיר וממשיך שפע לכל הדברים שבעולם, כך ע"י שמירת שבת ממשיך איש ישראל שפע וקדושה לכל העולם. (מהר"ש מפעולא)

ש"ק עם תשובה מכפרת על כל העבירות

ויאמר ה' לנח בא אתה וכל ביתך אל התיבה כי אותך ראיתי צדיק וגו', ויאמר דנח רומז לשמירת ש"ק יום המנוחה כמ"ש באמרי יוסף עיי"ש, ותב"ה י"ל דהוא רומז לתשובה דהוא ר"ת ת'ענית ב'כיה ה'ספד. ואיתא בטו"ר ריש הלכות שבת (סימן רמ"ב) דש"ק עם תשובה מכפרת על כל העבירות. והו' חיבור נח עם התיבה ואתתקן עלמא, וכן יהי רצון שנזכה לשמור ש"ק כהלכתו ולשוב בתשובה שלימה כן יהיה רצון. (חקל יצחק)

כל שבת היא הכנה לשבת הבאה

וישלה את היוצא, היינו הנשמה לראות הקלו המ"ם ולא מצאה היונה מנוח ויחל עוד ז' ימים מרמז על וי"ו ימי המעשה ושבת קודש, כי בכל הו' ימים יוכל האדם לבא למדרגות הגבוה, ואז באה והנה עלה זית טרף בפיה, היינו כי העלין תמיד המה קודם לפרי, והוא ע"ד ועלהו לא יבול, אף שעדיין אינו יכול להוציא דיבורים זכים ויפים עד מאד הנקראים הפרי ע"כ יש בפיה על"ה זית ע"ד כתיש כתישין כנ"ל אז ויידע נח כי קלו המים הזידונים, ויחל עוד כו' כי תמיד שבת העבר הוא הכנה לשבת הבאה, וכ"ז הוא מכח ונהר יוצא מעדן להשקות את הג'ן כדי שיוכל ללקוט שושנים ומשם יפרד והי' לארבעה ראשים היינו הד' מדרגות נפש רוח נשמה חיה כי היחידה לא יוכל להשיג. (דברי שמואל)

קהל יטב לב ד'סאטמאר

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

בני ברק

שמחו צדיקים בה' והודו לזכר קדשו

מעומק ליבנו פנימה, קול מברכים נרימה, ונשגור זאת הברכה, באהבה והערכה, קדם פני כבוד מוריני, ומורה דרכינו, המסור אלינו בכל לב ונפש, לכל אחד מאתנו מטיב בדעת תורתו וחכמתו, בהדרכה ישרה ובמיטב תבונתו, אוהב את הבריות ומקרבן לאביהם שבשמים, בהרבצת תורה ויראת שמים, למענינו לא ישובות יומם ולילתא טוב עין הוא יבורך, מקבל את כ"א במאור פנים ובשבח, מפית בנו רוח חיים בדרשותיו הנלהבים ואמרותיו היקרים, מחזק את לבבינו ללכת בדרכי ישרים, איש האשכולות, פה מפיק מרגליות, רועה נאמן לעדתו, צמוד לליבנו, ומאיר נתיבתינו

מוריני הגה"צ ראש ישיבתינו שליט"א

לרגל השמחה בביתו נאווה באירוסי בנו הבחור החשוב פרי צדיק עץ חיים חו"ב

הרב שמעון מייזליש הי"ו

ממציניי ישיבה גדולה ד'סאטמאר - קרית יואל

עב"ג המהוללה שתחי' בת אחיו החשוב האי גברא רבא ויקירא, מורה ודאין בעוז ותפארה

הגה"צ רבי זלמן לייב מייזליש שליט"א

מו"צ בקהל יטב לב ב"פ

והברכה אחת היא לכבוד אביו הגדול פאר מקדושים, רועה נאמן לעדתו, על ישראל הדרתו

כ"ק הגה"צ אב"ד דקהל יטב לב ב"פ שליט"א

ושלוחה ברכותינו ברכת הדיוט, יה"ר שבית צדיקים יעמוד, בהדר והוד, ויזכה לראות ולרוות רב תענוג ונחת מכל יוצאי חלציו, עדי נזכה לביאת מלכא משיחא, ומלכינו בראשינו בעגלא ובזמן קריב, אמן.

המברכים באהבה ובהערצה

מרדכי שווארץ

הלל פרידמאן

בשם מתפללי ביהמ"ד
ברח' רמב"ם

אליעזר פאלאטשעק

שלמה זלמן דאסקאל

בשם מתפללי ביהמ"ד
בזרון מאיר

יקותיאל יצחק בראך

אלימלך דאווידאוויטש

בשם מתפללי ביהמ"ד
הגדול בשיכון

רבש תמרים

**פנינים יקרים, מבאר הפרוה שרים,
רבותינו הקדושים עצי התמרים**

**אלה תולדות נח נח איש צדיק
תמים היה בדורותיו את האלהים
התהלך נח.**

כבר עמדו המפרשים אהא דקאמר
אלה תולדות נח והפסיק באומרו נח
איש צדיק, ולא אמר תיכף שם חם
ויפת. וי"ל דבספר נחלת עזריאל
מביא בשם מדרש דבאמת היה שמו
של נח מנחם, אלא שנעלם שמו
המיתי מפני המכשפים בדורו שלא
יוכלו להרע לו, ומזה הוכיח בספר
הנ"ל שלא היה צדיק גמור, דאם
היה צדיק גמור אז לא היה צריך
שמירה מהמכשפים, כאומרם ז"ל
(הולין ז) ברי חנינא דנפיש זכותי לא
שלטו בו המכשפים, ומה שלא היה
נח צדיק גמור היינו משום שפגם
במה שהסכים עם הנהגת אלקים
שהיא מידת הדין ולא השתדל לבטל
גזירת המבול.

וזה שאמר אלה תולדות נח, ומקשה
הפסוק הלא נח איש צדיק תמים
היה ונפיש זכותיה ואינו צריך
שמירה מהמכשפים, וא"כ למה לא
נכתב שמו האמיתי מנחם, לזה אמר
"את האלקים התהלך נח", שחטא
במה שהסכים עם מדת הדין, ולכן
נתעטפה זכותו והיה זקוק לשמירה.

(ישמח משה)

☆

**נח איש צדיק תמים היה בדורותיו
ולהלן אומר כי אותך ראיתי צדיק
ולא אמר תמים.**

ונ"ל ביאור הענין כי בסמ"ק מינה
בין הלאוין, שלא להיות צדיק בעיניו,
שנאמר אל תאמר כי בצדקתך
עייניי, ושמעתי בשם צדיק אחד
שאמר, אפילו יאמר לי חשיי בעצמו
שאני צדיק שבדאי אני מאמין כי
אמת הדבר היינו באותו רגע שאומר
ה', אבל ברגע שאחר זה שוב יוכל
להיות חיו שאינו כן, כי יש קונה

עולמו בשעה אחת, ויש להיפך
חלילה, ועל דרך שאמרו בקדושין
המקדש אשה על מנת שאני רשע
עייניי, ולזה בשעה שאמר חשיי לנח
כי אותך ראיתי צדיק, שבדאי נח
היה מאמין באותו רגע שהוא צדיק,
ונחסר לו אז המצוה שלא להיות
צדיק בעיניו, שהוא אחד מתרי"ג
מצוות לדעת סמ"ק, ושוב אין לו
תואר תמים, משא"כ בשאמר הקב"ה
שלא בפניו שאז אין הוא מחזיק את
עצמו לצדיק ומקיים לא תעשה זו,
על כן יש לו תואר תמים. (י"טב זב)

☆

**אלה תולדות נח נח איש צדיק
וגוי את האולקים התהלך נח.**

יש לדקדק תיבת איש ל"ל וה"י די
לומר נח צדיק וגוי, גם להבין הרמז
שכתב בבקשה"ט האלוקיים התהלך
נ"ח ס"ת חכם מה הכוונה בזה,
יתבאר כי הנה ידוע זאת שהעיקר
הוא לידע ולהאמין שהכל היא
בהשגחה פרטיות מאתו ית' והוא
אחד מייג עיקרים להאמין שהבורא
ב"ה הוא מנהיג וגוי וסיבת כל
הסיבות ולא לחכמים לחם ולא
לנבונים עושר ומה דכתיב וברכתך
בכל אשר תעשה היא רק דברים
ככתבן שהאדם לא יסמוך עצמו על
הנם רק צריך עשי מועטת ומלאכתו
עראי והשיית ישלח את הברכה כי
אין מעצור להי להושיע ברב או
במעט והעיקר שיהי תורתך קבע
לקבוע עתים לתורה ולהאמין
שהשיית יזמין לו פרנסתו והנה
תיבת איש מורה למי שיועד בטוב
העולם הזה כמעט איש האדמה,
והשיה נח איש צדיק וגוי כלומר
שהי עוסק בטוב עוה"ז ואת
האלוקים התהלך נח שם רומז בס"ת
חכם שהי חכם בחכמת הטבע
והנהגתה אעפ"כ את האלוקים

התהלך נח שם רומז בס"ת חכם
שהי חכם בחכמת הטבע והנהגתה
אעפ"כ את האלוקים התהלך נח
שהי יודע שהעיקר הוא רק באלוקים
שהוא הבורא ומנהיג את העולם כולו
ברצונו והכל הוא מאתו ית'.

(קדושת יי"ט)

☆

**במסורה על כן יאמר כנמרוד גבור
ציד לפני ד', על כן יאמר בספר
מלחמות ד', ולציון יאמר איש
ואיש יולד בה וצ"ב.**

ואפ"ל בהקדם מייש האבן עזרא
עה"פ כנמרוד גבור ציד לפני די
שהיה בונה מזבחות ומעלה אותם
החיות שצד עולה לשם וברשיי
שהיה צד דעתן של בריות בפיו
ומטען למרוד במקום ובאמת שניהם
צדקו יחדיו דכך דרכן של כל אלו
שתכליתם לצוד את הבריות
ולחטועותן למרוד במקום, שבהתחלה
היה עושים עצמן כגבור בארץ לצוד
ציד לפני ד', ואפ"ל שרמזו בזה
הכתוב ע"כ יאמר כנמרוד גבור ציד
לפני די דאם תראה אדם שיש בו
כח מסית ומדיח ושמן מנות אע"פ
שהוא עושה ג"כ דברים טובים
ושומר תורה ומצוות תאמר שזה
כנמרוד וא"ת למה מניח הקב"ה
שהיו צודדי נפשות בעולם והתירוץ
ע"כ יאמר בספר מלחמות די שע"י
כן ברא הקב"ה את עולמו שילחם
האדם נגד היצירה וי"ש ואת וחב
בסופה שע"כ הוכן האדם למלחמה
תמידית בעוה"ז כדי שיקבל שכרו
בערב, ולציון יאמר איש איש
שבחינה זו יהי ג"כ בציון שלפעמים
ימשול עליה מרדכי קומת הקדושה
ולפעמים המן ימשול בה אבל עד
אותו הזמן איש איש יולד בה
והמלחמה כבידה והנסיגות מרובים.

(דברי יואל)

תשית לראשו עטרת פ"ז

בשורות אחדות מועט המחזיק את המרובה, נברך בזה בברכה מרובה, ברכת מזל טוב בכל לשון של חיבה, קדם מע"כ ידידינו הרבני הנגיד המרומם והנעלה, נחמד למטה ואהוב למעלה, האדם היקר באנשים, תומך נלהב למוסדותינו הקדושים, נדיב הלב לכל דבר שבקדושה, במידה מרובה וגדושה, מקבל את כ"א בסבר פנים, שמו הטוב מהללים ברינונים, שמו הטוב נודע בשערים, במעשיו הטובים ופעליו הכבירים,

מזה"ר - אב פילאפה הי"ו

אב"י בויליאמסבורג יע"א
חבר הנהלת קרית ויואל משה מאנטיסעלא יע"א

לרגל שמחתו באירוסי בנו הבחור החשוב כמר אברהם צבי ני"ו
עב"ג הח' שתחי' בת ידידינו היקר הנכבד והנעלה תומך נלהב למוסדותינו הק'
מזה"ר אהרן דוד מיטלעמאן הי"ו

ושגורה בזה ברכתינו, ותערב לפני ה' עתירתנו, שמן שמיא יושפע לך רב ברכות ושובע שמחות, מתוך רב תענוג ונחת, תורה וגדולה במקום אחת, ותזכה להמשיך במעשי הצדקה והחסד מתוך הרחבת הדעת, ברכה והצלחה בכל עת, אמן כן יהי רצון.

החותמים בתודה וקול זפרה
הנהלת מוסדות יעב לב
בארה"ק

סיפורי צדיקים, בביאור הפסוקים המלאים זיו ונוגה מפיקים

בשפתי צדיקים

אלה תולדות נח נח

בעת אשר היה הרה"ק ר' צבי הירש מרימאנוב זי"ע במדינת הגר במרחץ סובראנץ, ואחר שתותו מי התרופה ממעיני הישועה, הלך בדביקות מחשבתי הקדושה לטייל בגנים ופרדסים, ופתאום פתח את פי הקדוש ואמר: "מקנא אנכי להצדיק נח, שעבד להבורא קרוב לאלף שנים", ואחר כך אמר: "והלא דברים ק"ו הוא, ומה הצדיק נח אשר העידה עליו תורה הקדושה "איש צדיק תמים היה", עם כל זה יש דורשין אותו לגנאי, מכל שכן אנכי שהוכרחתי לילך בכל יום לטייל בגנים ופרדסים, איך יוכלו לדרוש עלי לגנאי".

(בארות המים)

צא מן התיבה אתה ואשתך ובניך

רב אחד בא לפני הרה"ק מהרי"ד מבעלזא זי"ע כשהיה משכן קדשו בעיר ראצפערט, וטען בפניו בקובלנא, שהחסידים דשם רודפים אותו, שאלו הרה"ק לסיבת הדבר, השיבו הרב הנ"ל מפני שהוא רגיל לטייל עם אשתו בשוק, השיב לו הרה"ק מבעלזא א"כ הצדק אתם, שאל הרב הנ"ל, הכי יש איזה איסור בדבר, לטייל עם אשתו בשוק, אמר לו הרה"ק דבר זה מרומז בתורה"ק בפרשתו, צא מן התיבה אתה ואשתך ובניך וגו', הרי שכאן התיר לו הקב"ה, לצאת עם אשתו, שהיה באיסור כשנכנס אל התיבה, וכמו שפירש שם רש"י ז"ל, ואף על פי כן, בשעה שיצא מן התיבה כתיב נח ובניו, ואח"כ ואשתו ונשי בניו, ולא כתוב ויצא נח עם אשתו, הרי חזינו, דאע"פ שלא נאסר מן התורה, אעפ"כ צריך האדם לקדש עצמו במותר לו, כמ"ש (ויקרא כ, ו) והתקדשתם והייתם קדושים, ופירש בזה מאמר חז"ל (פסחים פו:) כל מה שיאמר לך בעה"ב עשה, חוץ מצא, דהבעה"ב קאי על הקב"ה, היינו, הכל אתה מחוייב לעשות כאשר אמר הקב"ה, חוץ מצא אע"פ שהקב"ה אמר לו בפירוש כשיצא מן התיבה, שמותר לו לצאת ולטייל עם אשתו, אעפ"כ אינו מחוייב בזה, עכ"ל.

(לקט אמרי קודש-בעלזא)

יום ולילה לא ישבותו

שמעתי מאת הרה"ג ר' לייבוש קעניג אב"ד חקי חיים, ששמע מאביו הגאון אב"ד יאקע שהלך פע"א להתפלל בבית מדרשו של מון רבינו בעל דברי יואל ז"ל, והגבאי כיבד אותו בעליה לתורה, ורבינו ז"ל היה הבעל קורא, וידוע שמון ז"ל היה רגיל לסיים את הקריאה בכונה באיזה פסוק שיש לו שייכות לאותו אדם שקרא בו, ולפעמים היה ניכר כוונתו, וכמ"פ לא היה ידועים כוונתו על מה הפסיק בזה הפסוק, וסיפר הנ"ל כי

רבינו סיים עליו את הפסוק "עוד כל ימי הארץ זרע וקציר וקור וחום וקיץ וחורף ויום ולילה לא ישבותו", ורבינו אמר לו: הא איתא "והגית בו יומם ולילה", ואם כן בדרך היקש י"ל דהפסוק הזה של "יום ולילה לא ישבותו" שיך להפסוק הנ"ל, ונמצא דתלמיד חכם שעוסק בתורה יומם ולילה, עליו אנו אומרים יום ולילה לא ישבותו, כי אין צריך לעבוד כלל, בין בימות החום ובין בקיץ וחורף וכו', כי הקב"ה מפרנס בעצמו את הת"ח שבדור.

(תורות ועובדות מבית רבותינו)

ואך את דמכם לנפשתיכם אדרוש

הרה"ק מנעשכ"ז זי"ע, היה לו חסיד אחד שהיה אצלו תמיד, ולא רצה לנסוע כלל לביתו, ולחשוב אודות שום פרנסה, לאחר פטירת רבו ז"ל נסע לביתו, וישב שם על התורה ועל העבודה, פ"א בעת ששכב על מיטתו והצטער על פטירת רבו ז"ל, באה אליו אשתו לצער, שידאג לאיזה פרנסה, בפרט שכבר איננו אצלו רב, והבנים אין להם מה לאכול, ומחמת רוב צערו נשאר על מיטתו באפיסת הכוחות כעין התעלפות ואז ראה את רבו שבא אליו מעוטף בטליתו על ראשו, וא"ל כמה פירושים עה"פ ואך את דמכם לנפשתיכם אדרוש, כשהתעורר שכח כל הפירושים, וזלת הפירוש האחרון שאמר לו אך את דמכם לנפשתיכם, הממון שתצטרך על פדיון נפשך להחיות את נפשך, אדרוש אותן המעות אני אדרוש אותו הדינר שיצטרך לבוא אליך, אזי יבוא אליך מת"ק פרסאות, וסיים "נא אל תחשוב מפרנסה".

(אור הגנוז)

ושם אחיו יקטן

פע"א תחת אחד השיחים סיפר מון רבינו בעל דברי יואל זי"ע מילתא דבדיחותא מאביו מון הקדושת יו"ט זי"ע, שבעיר סיגוט היה דר איש פשוט מאוד, וכשהיה לו יארצייט בשבת קודש פרשת נח, ביקש לעלות לתורה, ועלה לתורה, והבעל קורא סיים בו "ושם אחיו יקטן", והאיש הפשוט הנ"ל היה לו הרבה בושה מסיום זה, והלך לקרוא את הבעל קורא לדין תורה אצל הקדושת יו"ט, והקדושי"ט ידע היטב את האיש הפשוט הנ"ל, על כן פסק שצריך לקרוא להסופר ולמחוק את תיבת "יקטן", וקרא להסופר ואמר לו מה שפסק הקדושי"ט, ותמה הסופר על פסק דין זה, ושאל: הא כל הספר תורה יפסל על ידי זה, ואז ענה בעל הקדושת יו"ט להאיש הנ"ל: אם משום תיבה זו יפסול את כל הספר תורה אם כן מוכח דתיבה זו יש לה חשיבות גדול, אם כן אין לך במה להתבייש מתיבה זו.

(מבצר תורה ויראה (ח"ב דף מ"ח))

שבת של מי היתה

במסגרת מפעל "החזקת מלמד"

בשם אלפי בני ציון תלמידי המוסדות, ובשם מצדיקי הרבים אלו מלמדי תינוקות, שלוחה ברכתנו לכבוד הני אנשי שם קרואי מועד, אשר משמים זכו בזכות של כיתה שע"י מוסדותינו הק', ובעזרתם נוכל להחזיק מעמד, להנך צאצאיו ע"ד המסורה לנו מרבותה"ק על טהרת הקודש

פרשת נח

מנ"ה ישראל שפילמאן הי"ו

המלמד: הר"ר מאיר חיים שישא שליט"א

מנ"ה ישראל אפרים פישל שלעזינגער הי"ו

המלמד: הר"ר מנשה ברוך קליין שליט"א

מנ"ה חיים אלטר בראך הי"ו

הר"ר משה ברוך כץ שליט"א

מנ"ה שמואל שפארן הי"ו

הר"ר משה יוחנן קליין שליט"א

מנ"ה אלעזר גיטן פרידריך הי"ו

הר"ר משה ראטה שליט"א

מנ"ה יצחק וויינשטאק הי"ו

הר"ר נפתלי יעקב פאלאטשעק שליט"א

מנ"ה וואלף פאלאטשעק הי"ו

הר"ר שאול יחזקאל שווארטץ שליט"א

מנ"ה יואל פרידריך הי"ו

הר"ר שמואל אלטער בנעט שליט"א

מנ"ה הערשל פקעטע הי"ו

המלמד: הר"ר אברהם משה לאנדא שליט"א

מנ"ה ברוך מרדכי אבערלענדער הי"ו

המלמד: הר"ר אהרן ווייסהויז שליט"א

מנ"ה יואל פריינד הי"ו

המלמד: הר"ר הערשל גראס שליט"א

מנ"ה אליעזר דוד איצקאוויטש הי"ו

המלמדים: הר"ר יואל וויינבערגער שליט"א

והר"ר משה ווייס שליט"א

מנ"ה אברהם יוסף שווארטץ הי"ו

המלמד: הר"ר יואל כץ שליט"א

מנ"ה שלמה יעקב מערץ הי"ו

המלמד: הר"ר יוסף מאיר שווארטץ שליט"א

מנ"ה שמעון ישראל שטיינמעץ הי"ו

המלמד: הר"ר יעקב מיכאל היילברון שליט"א

מנ"ה זלמן לייב פילאף הי"ו

המלמד: הר"ר מרדכי מנחם שווארטץ שליט"א

והר"ר דוד שלמה וואנחאצקער שליט"א

זכות כל השעות של תורה ותפילה שנלמדו במסגרת הכיתה, יזקף לזכותכם לעד ולנצח נצחים, עץ חיים הוא למחזיקים בה ותומכיה מאושר.

שבת של מי היתה, שבת של רבי אלעזר בן עזריה היתה, ובמה היתה הגדה היום, אמרו לו בפרשת הקהל, ומה דרש בה, הקהל את העם האנשים והנשים והטף, אם אנשים באים ללמוד נשים באות לשמוע טף למה באין, "כדי ליתן שכר למביאייהו". (תניגה ג.)

מפעל החזקת מלמד

שע"י הנהלת המוסדות, פה בארה"ק

מאמרים נחמדים, ע"ד דרוש מייסדים כפתור ופרח משוקדים

פרפראות לחכמה

אלה תולדות נח נח איש צדיק תמים היה בדורותיו את האלקים התהלך נח.

וברש"י יש מרביתיו דורשים אותו לשבת, כל שכן שאילו היה בדור צדיקים היה בדורו של אברהם לא היה נחשב לכולם.

ותמוה למה יצאו לדרוש גנאי על נח אשר התורה משבחת אותו איש צדיק תמים היה. אלא הנה איתא במדרש שלכן כתיב פעם אחד נח איש צדיק תמים היה, ולהלן כתיב כי אותך ראיתי צדיק לפני, ולא כתיב צדיק תמים, משום שאומרים מקצת שבחו של אדם בפניו, ושם אמר הקב"ה אליו כי אותך ראיתי צדיק לכן אמר רק מקצת שבחו, אבל שלא בפניו אומרים כל שבחו, לכן כתבה התורה נח איש צדיק תמים היה, (ע"י רש"י במדבר י"ב, ה).

ויש להעיר בזה, האין נקרא מה שכתוב בתורה שלא בפניו, והלא כתב רש"י להלן עה"פ מכל הבהמה הטהורה שלמד נח תורה, וא"כ למד וראה את הכתוב עליו איש צדיק תמים, ושוב הוי שבח זה בפניו.

ונראה דכיון דיש לדרוש שבח זה לגנאי שרק לפי דורו היה צדיק, על כן דרש נח הצדיק והעניו את הפסוק הזה לגנאי, ושפיר הוי השבח שלא בפניו, כי נח עצמו לא ראה בזה שום שבח, אך לקושטא דמילתא וזה שבחו שאילו היה בדור צדיקים היה צדיק יותר, ועפ"י מבואר דהיש דרשין לגנאי היינו נח בעצמו שבענוותנותו מצא בשבח זה גנאי לעצמו, אבל רבותינו שפיר דרשין אותו לשבח.

☆

קץ כל בשר בא לפני.

יש לפרש דהנה כתב התוס' ביבמות (דף ג.) דאם נגזר על אדם לחיות כך וכך שנים, ואח"כ נתקצרו שנותיו מפניו חטאיו, או מסיפין את השנים הללו לחיי הצדיקים, ועפ"י קשה דהלא אם היה דור המבול עושין תשובה, היו חיים עוד זמן מה כפי הקצוב לכל אחד, וא"כ השתא שלא שבו ונתקצרו שנותיהן היה הדין נותן שנת יקח את כל השנים האלה, ואז עדיין היה חי עד היום הזה, ומדוע באמת לא ניתנו לו.

ונראה, דהטעם שהקב"ה ממלא אותן השנים הוא משום שאמרו ר"ל שהארץ נהנית כל זמן שיושבין עליה, וא"כ כשחטא האדם האדמה מה חטאה להפסיד מההבטחה שישכון עלי הצדיק ההוא, אמנם בימי נח, כשגם הארץ חטאה והוציאה שעורים במקום חטים כאמרם ז"ל, לכן גם היא נענשה ונתקלקלה בימי המבול, ואז חזרו השנים לפני הקב"ה ואין לנח בהם כלום.

והנה במס' עדיות מצינו שנקראין מספר הדורות בלשון קץ. וזה שאמר הכתוב "קץ כל בשר בא לפני", ששנותיהן בא בחזרה לפני, ואל תחשוב שבמיתת כל בשר יתוספו שנותיך, כי מלאה הארץ חמס, שגם הארץ חטאה, וכן "הנני משחיתם את הארץ", עם הארץ שגם ג' טפחים של עומק המחרישה נתקלקל מפני חטא

הארץ, ולכן בא הקץ לפני לשמים ולא ישאר על האדמה, כי גם האדמה ראוי להענש. (חתם סופר)

☆

ותמלא הארץ חמס.

בשם הגה"ק אבד"ק סאווראן זללה"ה, דהנה איתא בכתבי האר"י ז"ל, דבשם נחש, החיית הוא שורש הרע, והשיין נ"ן הם המתקה, וכן בשם ס"מ, הס"מ הם שורש הרע, והאל"ף ל"מ הם המתקה, ע"כ. ולזה אמר הכתוב ותמלא הארץ "חמס", כי בדור המבול פגמו עד שלא נשאר אלא חלק הרע, שדם אותיות חמ"ס.

ויש לומר כי לזה צוה השי"ת לנח לעשות התיבה ש' אמות ארכה לתקן השיין, ונ' אמות רוחב לתקן הנו"ן, ול' קומתה לתקן הלמ"ד, ואמה אות למעלה לתקן האל"ף, ולכן נתקיימו נח ובניו בדור המבול. (תכלת מרדכי סימן י"ח)

☆

וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה.

ואמרו חז"ל שגם הארץ השחיתה את דרכה, ותחת חטה יצא חוח וכו', ולכאורה מה יצר הרע ותאוה שייך בארץ ששינתה את תפקידה, ותו דמשמע בפסוקי איוב דאנשי דור המבול היו מלאים כל טוב הארץ, ולא יצא חוח תחת חטה, וגם להבין מאי טעמא בארץ ישראל לא ירד המבול (לדברי רבי יוחנן), כמו דכתיב (יחזקאל כ"ב) לא גושמה ביום זעם, וכי משא פנים יש בדבר להחניף לארץ ישראל שלא גושמה ביום זעם.

על כן לולי דמסתפינא הייתי אומר בהיפך, כי בדור המבול אז הארץ הקדושה קנאה קנאת ה' צבאות כדרכה להקיא עוברי עבירה, כמו שנאמר (ויקרא י"ח כח) ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אותה, על כן לא הוציאה להם פירותיה, ותחת חטה הוציאה חוח, ומפני שקנאה קנאת ה' לא גושמה ביום זעם, אך בכל העולם חוץ לארץ לא חסתה הארץ על כבוד ה' והוציאה פירותיה במובחר, ועל ידי זה היה לבני אדם שלוות השקט בכתוב בספר איוב, וזה היה חמס מהארץ שהיה לה לחוש לכבוד ה' ולא עשתה, על כן נשחתה ארץ וכו', אם כן היה לה לארץ שלא תוציא פירותיה, והנה היא מלאה חמס שחומסת את השי"ת שלא לקנאות קנאתו, על כן הנני משחיתם את הארץ, עם הארץ. (חתם סופר)

☆

שנים שנים באו אל נח אל התיבה.

איתא במדרש הנעלם על פסוק הזה, אילין אינון יומין דמשלימין בהן הלל הגדול, והכוונה בזה סתומה ופליאה. ונראה דאמרו ר"ל (תענית ט. וע"י בזה"ק ג, רכא) ליכא מידי דלא רמיזא באורייתא. וכאן רמוזים הימים שמשלימין בהן את ההלל, "שנים" פי' שני ימים ראשונים דפסח, "שנים" פי' שני ימי חג השבועות, "באו" בגימטריא ט' ומרמזו לט' ימי הסוכות, והתיבות "אל נח" בגימטריא חנוכה, שגם אז משלימין את ההלל.

(הגה"ק רבי שמשון מאוסטראפאל זי"ע)

וּדְרַשְׁתָּ וְהִקְרַתָּ

ענינים נפלאים, בסוגיות ובפלאפולים,
שמקורותיהם בפרשת השבוע נמצאים

בענין גזל פחות משהו פרוטה

כי מלאה הארץ חמס (נח ד' י"ג)

חקירת המחנה אפרים

הנה בב"מ (צו.) אמרי' בגמ' כל פחות מפרוטה לאו כלום הוא, וכן הוא לשון הרמב"ם בפ' המשניות (מעשר שני פרק ד' מ"ח) "שהעיקר אצלנו כי מה שהוא שוה פחות מפרוטה אין חוששים לו בכל התורה, לא לענין גזל ולא לענין נהנה מן ההקדש, ולא לשום ענין מן הענינים".

והמחנה אפרים (בהל' גזילה סי' א') חקר בהא דאמרי' דפחות משהו פרוטה לאו ממון הוא לענין גזילה וכיו"ב, אי טעמייהו משום מחילה, דהיינו דאליבא דאמת הוא בכלל גזילה רק הנגזל מוחל על פחות משהו פרוטה, או דילמא דמה שגזול פחות משהו פרוטה פטור הוא מצד הדין, והיינו דהא דגזילה הוא מפרוטה ואילך הוא בכלל שיעורים שחייבה התורה ונמסרה למשה מסיני ככל שיעורי תורה.

וכתב להוכיח דהטעם הוא מחמת מחילה, דהגמ' בסנהדרין (טז.) כתב דגזל כותי לישראל פחות משהו פרוטה אסור, והקשה הגמ' הא בר מחילה הוא (פ' דהישראל יכול למחול וא"כ אמאי חייב הכותי), ות' דנהי דביתר הכי מחיל ליה, צערא בשעתא מי לית ליה, אבל כותי בכותי דלאו בני מחילה נינהו אפי' פחות משהו פרוטה גזל מעליא הויא, עכ"ד הגמ'. ומבואר דטעם הפטור בגזל פחות משהו פרוטה הוא מחמת מחילה.

וכן הוכיח מהגמ' בסנהדרין (טז.) דפריך אהא דאמרי' דבן נח נהרג על פחות משהו פרוטה, מי איכא מידי דלישראל שרי ולכותי אסור, ות' דהתם משום דלאו בני מחילה נינהו ע"ש, ומבואר כנ"ל דטעם הפטור בגזל פחות משהו פרוטה הוא מטעם מחילה, עיי"ש בדבריו עוד.

מאי בינייהו

הרבה נפק"מ מצינו בדברי האחרונים שיהיו תלויין ועומדין בהאי ספיקא אי הטעם משום מחילה או משום פטור מצד הדין.

ואציגה כאן כמה מהם וישמע חכם ויוסיף לקח: (א) מדברי המחנה אפרים (שם) משמע דאע"פ שגזל פחות משו"פ אינו חייב בהשבה, מ"מ לא מיקרי שלו

במדרש רבה (נח פרשה לא ד"ה קץ וכו') איתא א"ר חנינא חמס אינו שוה פרוטה, וגזל שוה פרוטה, וכך היו אנשי המבול עושין היה אחד מהם מוציא קופתו מלאה תורמסין, והיה זה בא ולוקח פחות משהו פרוטה, וזה בא ונוטל פחות משהו פרוטה עד מקום שאינו יכול להוציא ממנו בדין, אמר להם הקב"ה אתם עשיתם שלא כשורה אף אני אעשה עמכם שלא כשורה וכו' עיי"ש.

והקשו ותמחו על זה הרבה מפרשים דמה הועילו בזה שלקחו פחות משהו פרוטה כדי שלא יוכל הנגזל לתבוע מהם בבי"ד, הרי קיי"ל דבן נח נהרג אף על פחות משהו פרוטה כדאיתא בסנהדרין (טז.) וכן בעירובין (טז.) וכ"כ הרמב"ם (בהל' גזילה פ"א הי"ג) דבן נח חייב אף על פחות משהו פרוטה ונהרג עליו, א"כ הרי נתחייבו מיתה, והרבה תירוצים נאמרו על קושיא זו עיין בדבריהם.

☆☆☆

טעמי הדבר

טעם ההלכה דבן נח חייב אפי' בפחות משהו פרוטה, בסנהדרין איתא (שם בגמ') דהטעם הוא משום דלאו בני מחילה נינהו, ופירש"י שם שאכזרים הם ואינם מוחלים אפי' על דבר מועט, ע"ש.

אמנם מדברי הרמב"ם (בהל' גזילה פ"א הי"י) משמע דהטעם הוא משום דהרי בתורה איתא איסור גזילה ובאו החכמים ונתנו שיעור לזכר דהיינו משהו פרוטה, אמנם הרי קיי"ל דלא ניתנו שיעורין לבני נח, דכל שיעורי תורה הויא הלכה למשה מסיני ורק לישראל ניתנו, ועל כן בן נח נהרג על פחות משהו פרוטה וחייב עליו.

וע"כ פסק הרמב"ם (שם) וכן אמרי' שם בסנהדרין, בן נח שגזל פחות משהו פרוטה ובא בן נח אחר וגזלו ממנו שניהם נהרגים עליו, ואפי' כשגזל מישראל, אע"פ שישראל הרי מוחל על פחות משהו פרוטה, מ"מ אינו מוחל אלא אחר הגזל אבל בשעת הגזל יש לו צער, ולכן בכלל גזל הוא לגבי הבן נח ונהרג עליו, ע"ש עוד.

ברשות בעליה או לא, והנפקא מינה יהיה כגון בכל המצות שצריך שיהיה שלו כגון מצה ולולב דיש בהם הדין שיהיה לכם, אי נימא דאפי' פחות משו"פ הוי שלו והוא בעלים עליה א"כ יצא ידי חובתו בזה, ואי לא הוי בעלים אינו בה ידי חובתו.

והנה רש"י בסוכה (כו:) פירש על דברי הגמ' דכל ישראל יוצאין בסוכה אחד וילפי לה מדכתיב כל האזרח בישראל ישבו בסוכות, ופירש"י וז"ל: דמשמע סוכה אחת לכל ישראל שיש בזה אחר זה, ואי אפשר שיהא לכולן דלא מטי שוה פרוטה לכל אחד אלא ע"י שאלה, עכ"ל. היוצא מדבריו שפחות משו"פ אינו נקרא שלו, וכן מצינו בשו"ע (או"ח סי' רס"ב ס"ז) לגבי הדלקת נר שבת שצריך להשתתף בפרוטה ולא בפחות, וכן לגבי הדלקת נר חנוכה שצריך להשתתף עם הבעה"ב בפרוטה.

☆

והמנחת חינוך (מצוה שכ"ה) מעיר ע"ד רש"י "לדבריו לא מצינו ידיו ורגליו, והאיך אנו יוצאים במדינה זו מצות ערבה, דערבה מצויה מאוד ובד או שני בדין ערבה אינם שוין פרוטה בשום אופן בכל מדינה זו, וא"כ חס ושלום כל ישראל אינם יוצאים ידי חובת ארבעת המינים ביו"ט ראשון של חג, ולא ראיתי מי שנתעורר לזה" עכ"ל. [ואגב כבר נתעורר בזה השערי תשובה או"ח סי' תפ"ב עיי"ש].

דעת התורני

אמנם דעת התוס' רי"ד בסוכה (מא) כתב דאפי' פחות משוה פרוטה הוי לכם ויכול שפיר לצאת בזה ידי חובתו, ולכן מיושב גם בערבה דאע"פ דאינו שו"פ יוצא ידי חובתו, אע"פ דאינו יכול להקדישו מ"מ הוי לכם, [וע"ע באמרי בינה דיני יו"ט סי' כ"א ובמפתחות שהאריך בזה].

☆

ובשו"ת לבושי מרדכי (או"ח מהדו"ת ח"א סי' צב) ובשועות יעקב (או"ח סי' תרמ"ט) מיישבין שיטת רש"י דודאי גם לשיטתו אפי' פחות משוה פרוטה הוי לכם, וכוונת רש"י הוא לומר דבמקום שהוא שותף עם אחרים כגון התם כשכל ישראל שותפין בסוכה אחד, לא יתכן שיהיה לו חלק שותפות אם חלקו אינה שוה פרוטה, ולא מסתבר שיהיה נקרא לכם כיון שעיקר הדבר שייך לאחרים, אבל אה"נ דבר שהוא שלו אפי' אם הוא פחות משו"פ מיקרי שפיר לכם, עיי"ש.

☆

וע"ע בשו"ת עין זוכר להרחיד"א (סי' יח) מה שמציין שם לספיקו של המל"מ (פ"ד מהל' אישות הי"ח) במקדש אשה בחג הסוכות שאינו שוה פרוטה מצד עצמו, אמנם מצד הזמן שהוא בחג הוא שוה פרוטה, אי מקודשת או לאו, עיי"ש, והדברים עתיקין.

אלא כשנודע לבעלים, שאז חלה המחילה על הפחות משו"פ.

אבל מד' השער המשפט (סי' ו' סק"א) נראה דזוכה בו מיד, ואע"פ שעבר על איסור גזל גם בפחות משו"פ, מ"מ אחר שעבר האיסור ואינו בתורת השבה, נעשית שלו מיד.

ולכאורה תליא בהאי חקירה דהמחנה אפרים לשיטתו אזיל שמכריע שהטעם הוא משום מחילה, א"כ לא הוי שלו עד שיוודע לבעלים וימחול עליה, משא"כ השער המשפט סבר דהטעם הוא משום דפחות משו"פ אינו בתורת האיסור דהוא פחות מהשיעור, א"כ זוכה בו הגזול מיד.

☆

(ב) הראשונים נחלקו האם בדינם שצריך בהם שווי של פרוטה כגון גזילה, האם גם בכלים צריך שיהיה בהם שווה פרוטה, או כיון שיש להם חשיבות עצמית בהיותם כלי אין צריך בהם שוה פרוטה, ומחלוקתם נאמרה לגבי מודה במקצת (בשבעות מ) עיין שם בד' הרמב"ן והרא"ש וברמב"ם הל' מעילה.

והקצוה"ח (סי' פ"ח) מביא פסקו של הב"י (בחו"מ סי' פ"ח) שמכריע כדעת הראשונים שבכלי לא בעינן שיהיה שוה פרוטה, ומוסיף שגם חייב בהשבה, ואם נאבד בית דין נזקקין לגבות דמיו, עיי"ש.

ולכאורה הא נמי תליא בהאי חקירה דאי נימא דהטעם הוא משום דפטור מצד הדין מובן טפי שכיון שהוא כלי יש לה חשיבות עצמית, וע"כ חייבה בהשבה, אבל אי נימא שהטעם הוא משום מחילה קשה קצת דמאי נפקא מינה אם הוא כלי או לאו הרי הוא מוחל בכל מה ששוה פחות מפרוטה, ועדיין צ"ע.

☆

(ג) הנה בשו"ע (סי' ש"ס סעי' ב') מבואר דפחות משו"פ אינו בתורת השבה, אבל יש איסור לגזולו מטעם דחצי שיעור אסור מן התורה כמבואר ברמב"ם (ההל' גזילה ה"ב), והמנחת חינוך (מצוה קל) מחדש דלשיטת הפוסקים שיש חצי שיעור במצוה, א"כ ה"נ יש מצות השבה על פחות משוה פרוטה, ועיין שם שמסיק דמ"מ בדבר שבממון ליכא חצי שיעור.

ולכאורה הכא נמי, אי נימא שבפחות משווה פרוטה אינו בתורת השבה מטעם מחילה, א"כ במי שגזל מחרש שוטה וקטן דלאו בני מחילה נינהו, יהיה חייב להשיב להם אפי' בפחות משו"פ, משא"כ אי נימא דהטעם הוא משום דהוי פחות מן השיעור ופטור מצד הדין, ה"נ בחש"ו פטור מחיוב השבה, ע"ש.

☆

אי הוי בעלים על פחות משו"פ

עוד נידון גדול יש בפוסקים אי פחות משו"פ הוי

Kolel Atzi Chaim
Tzedukes
Reb Meir Baal Hanes

כולל עצי חיים
לצדקת
רבי מאיר בעל הנס

ובכן צדיקים יראו וישמחו

באותות כבוד ואהבה, נשגר ברכת מזלא טבא, אל פני הדרת גאון האי גברא רבא, המאור הגדול לממשלת התורה, מפיו רוח חיים בתלמידי ישיבתו המעטירה, בתוככי קהילתנו הק' בני ברק המפוארה, יום ולילה יביע אומה, בפלפולים נחמדים דמתה לתמ"ר, נזר יופי כליל תפארת, לבית אבותיו עטרת, אוזן קשבת לכל אשר אליו פונה, בעצה ישרה וברוח נכונה, ובפרט משליך עצמו מנגד יומם וליל, לבוא בעזרתו בהחזקת הכולל, ענוות חן נסוך על פניו, ושמחו הטוב בזיוכי הרבים הולך לפניו, פרי צדיק עץ חיים כש"ת

הגה"צ פאר מקדושים רבי חיים צבי מייזליש שליט"א

ראש ישיבת מהרי"ט ד'סאטמאר ב"ב

לרגל השמחה שבמעונו באירוסיו בנו החשוב והמופלג בנש"ק

הרב שמעון מייזליש שליט"א

ממובחרי ישיבתו הק' בקריית זאל יע"א

עב"ג ב"ק בתו של אחיו ידידינו החשוב האי גברא וקירא

הגה"צ רבי זלמן לייב מייזליש שליט"א

מור"ן בקהילתו הק' בארא-פארק יע"א

יה"ר שבית צדיקים יעמוד, בהדר והוד, ומזאת השמחה, יושפע לו רב ברכה, וימשך בהרבצת התורה ברבי' והמשכה, ויפיץ מעיינותיו חוצה בלי קצבה והערכה, להשקות צמאי תלמידיו הנאמנים השותים דבריו בהערצה והערכה, עוד רבות בשנים ירומם קרן קהילתו כדת וכהלכה, מתוך תענוג ונחת והרווחה, עד ביאת מלכא משיחא, אכ"ר.

המברכים בחדרת כבוד ויק'

הנהלת הכולל בארה"ב

בנינים וחידושים בגמרא מס' סוטה הנלמד במסגרת חבורת "יסודי התורה"

נערך ונסדר ע"י הרב נחיהאל מיכל אברהם פרידמאן שליט"א

הוקים להורותם

דיני שכירות פועלים (ז)

ואם האומן עשה המלאכה בכליו של המזמין, כגון שראובן נתן סחורה לחיט שיתפור לו בגד, ובסוף אינו רוצה לקחתו - אזי מוטל על המזמין לטפל במכירת החפץ.

למעשה

ראובן הזמין אצל נגר [סטאלער] שיעשה לו ארון להניח בו ספרים, והנגר עשה הארון ובגמר עשייתו נמלך ראובן שאינו צריך הארון מחמת סיבה כל שהוא - אם הזמין ארון רגיל [סטנדרט] שיוכל להתאים לכל בית והרבה אנשים קונים ארון כזה, אז אין צריך ראובן לשלם לנגר כלום, והנגר צריך להשתדל למכרו לאחר.

(ומסתבר דהו באופן שיוכל למכרו בזמן קצר ואינו צריך להחזיקו אצלו זמן ארוך, ובפרט אם אין לנגר מקום להחזיקו דדינו כדלהלן, או שעכ"פ ידאג ראובן שיהא מונח במקום כל דהו).

ואם ראובן הזמין ארון מיוחד לפי מידות ביתו, ואינו מתאים למקום אחר ואי אפשר למכרו - אז צריך ראובן לשלם עבורו.

(אולם זה צ"ע כמה צריך לשלם לו אי דווקא ההפסד ההיני שוויות החפצים, או גם שכר העבודה של הנגר ההיני הרווחים, דמסתמת המחבר משמע דצריך לשלם מחיר מלא, אולם מצד הסברא דהחיוב הוא מדינת דגרימא מסתבר דאין צריך לשלם רק ההפסדים).

ואם אפשר למכור חלקים מהארון לאחרים, או שהנגר יכול להשתמש בהם לצורך ארונות אחרים - אז מה שאפשר להשתמש בהם צריך הנגר להשתמש והשאר ישלם המזמין.

ביטול הזמנת מוצר אצל אומן

הזמין אצל אומן שיעשה עבורו מוצר מסוים, והבטיח לו שבגמר עשייתו יקנהו ממנו, ובגמר עבודת האומן, נמצא המזמין וביטל את ההזמנה, ואינו רוצה לקנותו - אם המוצר הוא דבר שאם לא יקחהו המזמין, יפסיד האומן מזה, אז חייב המזמין לשלם לו את כל ההפסד, ואם הוא דבר שאף אם לא יקחהו המזמין, האומן לא יפסיד מזה, אין המזמין צריך לשלם לאומן.

(שו"ע סי' של"ג סעי' ח, ומקורו מתשו"ה הרא"ש כלל ק"ד סי' ו, ושם כתב דחיוב התשלום כשנגרם לו הפסד הוא מדינת דגרימא, וכמו בביטול פועל ממלאכה שחייב לשלם הפסד אף לפני תחילת המלאכה מדינת דגרימא. ובגמ' סקט"ו הקשה אמאי בעין לחייב משום דינא דגרימא, הרי אפשר לחייבו מחמת פועל שעשה עבודתו, ואף שמוזמין אינו לוקח את המוצר, סוף כל סוף האומן עבד בשבילו, ולא גרע מהא דסי' של"ו שהשובר פועל לעשות בשל הפקר שחייב לשלם לו שכרו מדין שכירות פועל. ותייר דהכא האומן כשייצר את כלי לא עבד בתורת פועל, אלא עבד לעצמו ובגמר הכלי מכרו למזמין ולכן לא שייך הכא דין שכירות פועל).

אחריות מכירת החפץ

כשנגרם רק הפסד לאומן, המזמין צריך לשלם לו אותו חלק ההפסד - והטיפול במכירת החפץ מוטל על האומן, ורק ההפסד שנגרם לו ישלם המזמין (ש"ך סקמ"א בדיוק דברי הרא"ש, והסברא הוא כנ"ל דמיון שדין האומן הוא כמוכר חפץ א"כ החפץ שייך לאומן ועליו מוטל למכרו).

1 קהילות אפסיילונגן 2 מודעות וחדשות
3 חוק-אפי"ס 4 דברות קודש 5 מסיבות
6 שיעורים ודרשות 7 חק וחור' 8 מערכת

718-504-2188
845-537-6660
845-694-4550
020-8002-9580
0161-420-8878

ברוקלין
קרית יואל
מאנסי
לאנדאן
מאנטשטטער

לאקאלע נומער

718-305-6942

212-444-9899

צו ספאנסערן \ אדווערטייזין רופט:
718.554.7519

718-305-6942 • 212-444-9899

קהל יטב לב ד'סאטמאר

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר הגה"ק שליט"א
בני ברק

תהילתו ידבר פ"י

עלה ויבוא ויגיע ברכותינו, לכבוד ידידנו וחברינו, האברך החשוב המהולל בפי כל ח' (תהי ידיו אמונה, בהתמסרות נאמנה, להגדיל עשות מרחוק ומקרב לטובת קהילתנו) אליו יאתה תהילה ותפארה, כבוד המעש בעוז ובגבורה, טוב ומטיב לוולת תדירא ל' א' ישבות יומם ולילה למען גליונינו, להרוות בה צמאון אנשי שלומינו, אהוב בפי כל

הר"ר יצחקל פרידמאן הי"ד

פריישי היסטארישער צוקרב קהל יטב לב ד'סאטמאר צ"צ

לרגל השמחה הגדולה שבמעונו, בעזר צורו וקונו, רוממות קל בגרונו
בהולדת בתו שיתחי'

יה"ר שיובה לגדלה ולחנכה על מכוני התורה, וימשיך להרבות פעלים להגדיל תורה ולהאדירה, מתוך רב שמחה ואורה, ובשכר זאת יתברך בסייעתא דשמיא, לעלמי עולמא, עדי נוכח לביאת משיח צדקינו, ומלכינו מרן רבינו הגה"ק שליט"א בראשינו, בב"א.

חיותמים למען שמו בתודה וקול זמרה

הנהלת הקהילה

תולדותיהם של צדיקים ומעשיהם הטובים של בעלי ההילולא אשר בשמותם נקובים

הילולא דצדיקא

הגה"ק רבי ישראל בן הרה"ק רבי שלום שכנא זי"ע מריזשין

יומא דהילולא ג' מרחשון (תר"א)

הרה"ק מריזשין זי"ע נולד ביום ג' תשרי שנת תקנ"ז לפ"ק לאביו הרה"ק רבי שלום שכנא בן הרה"ק רבי אברהם המלאך בן הרה"ק הרבי ר' בער המגיד הגדול ממעוזיטש זי"ע, ולאמו הרבנית הצדיקת מרת חוה בת הרה"ק ר' אברהם מקאריסטשוב חתן הרה"ק ר' נחום מטשערנאביל זי"ע.

העיד על עצמו שיש לו נשמה של חזקיהו המלך. מובא בספר אבן שתיא בשם אחד מזקני החסידים ששבת אצל הרה"ק מריזשין, ואצל השלחן הטהור היו מסובים צדיקים מפורסמים ובראשם הרה"ק ר' יחיאל מיכל מקורימא זי"ע בן הרה"ק ר' הערש מענדל בן הרה"ק הרבי ר' זושא זי"ע שהי' נמי כשותף להרה"ק מריזשין בעת צרה שישב עמו בבית הסוהר מחמת אותו עלילה שהעלילו על הרה"ק מריזשין, ובאמצע סעודת ליל שבת ראו איך שהרה"ק מריזשין לוחש דבר מה באזנו של ר' יחיאל ושמעו שאמר לו "כאשר אבוא לעולם העליון אתדיין עם אבותי הק' מדוע הביאו נשמה גבוהה כמותי לדור שפל כזה"

מסופר כי בהיותו ילד קטן קרה כמה פעמים שהלך לשוק הטבחים והראה להטבחים מה כן לקנות כי זה יהי' כשר ומה לא לקנות כי זה יהי' טריפה, וכשמוע מזה אביו הוכיחו על זה ואמר לו שלא יעשה זאת כי התיקון של הבחמה היא ע"י שחיטה כשירה וע"י הברכה שמברכין על שחיטתו, וע"י אמירתו הוא מעבך התיקון מהבהמות הטיפות, אך הילד טען לעומתו ברוב תמימותו אבל הלוא התורה חסה על ממונו של ישראל ולמה יפסידו בלוקחם בהמות הטיפות... כשהי' כבן ה' או בן ו' מצאו אביו פ"א לבדו מהלך בחדר אנה ואנה סופק כפיו ומתפח חרש, שאלו אביו למה זה תבכה, עמד הילד ושתק ואח"כ אמר: אוי אבא מחשב אני לעצמי כמה פעמים הרימותי את ידי שלא לשם שמים

ידוע שכל ימיו עשה סיגופים קשים על גופו ואף שנהג עצמו במלבושי כבוד ומלכות אבל ידוע שמנעליו שהי' מזהב הי' פתוח מלמטה ודרך על ארץ ממש, והסיגופים אלו כבר התחיל משנות נעוריו וילדותו.

כשהי' ילד קטן נתייתם מאביו ואחיו הגדול הרה"ק אברהם מפרוהביטש ז"ל גידלו, פ"א ראתה אשת הרה"ק ר' אברהם איך שהילד מחזיק בידו חתיכת ברזל מלובן באש ושם אותו על גופו הק', הלכה וסיפרה לבעלה מה שראתה, רבי אברהם קרא לאחיו הילד ושאלו על זה ענה לו הילד "הנני מוכרח להראות להציה"ר כי לא יפחידוני מאומה בדברים כאלו היינו בצער הגוף, כי אין לי שום עסק עם הגוף".

כשביקר הרה"ק מסאוראן אצל הרה"ק מאפטא זי"ע התלונן הרה"ק מסאוראן שישנם כאלו שלא רואים אותם לומדים תורה והם רבי"ם ענה לו הרה"ק מאפטא הלוא יודע אני שכוונתכם על הרה"ק מריזשין, הוא אינו צריך ללמוד כי לא שכח מה שלמד בבטן אמו, כי השכחה נובע מזה שבא מלאך וסטריו על פיו "ומי הוא זה המלאך אשר יעז לטטור על פיו", הרה"ק מאפטא הי' רגיל לומר על הרה"ק מריזשין מעולם לא ראיתי את כל התורה כולה בבלי וירושלמי, גאונים ואחרונים, כרוכה ועטופה במעיל של צמר כאשר ראיתי אצלו.

הביאו לי ספרי יחוסים

כשהשתדך הרה"ק רצ"ה מרימינוב עם הרה"ק מריזשין זי"ע אמר הרה"ק מריזשין שדרכו שלפני גמר קשרי שידוכין מונה את יחוסו, וגם המחזות עושה כך, ע"כ עכשו גם יעשה כך, ומנה הרה"ק מריזשין את יחוסו שהוא בנו של הרה"ק ר' שלום שכנא מפרוהביטש זי"ע, בן הרה"ק ר' אברהם המלאך זי"ע, בן המגיד הק' ממעוזיטש זי"ע, ולמעלה בקודש. אח"כ ביקש את הרה"ק מרימינוב שגם הוא יעשה כך, אמר הרה"ק מרימינוב:

אבי ואמי עזובני וילכו בדרך כל הארץ בהיותי עוד נער בן עשר שנים ולא הכרתים איפוא היטב ולא אדע מאומה לספר שבחם, אבל זאת שמעתי עליהם כי היו תמימים וישרי לב, אני בעצמי נתגדלתי בבית איש קרובי ומסר אותי לחייט יהודי בטארונו ללמוד ממנו את האומנות והייתי אצלו ה' שנים, ואצלו למדתי "שלא לקלקל את החדש ולתקן את הישן", כשמוע הרה"ק דברים אלו אמר: השידוך נגמר בכי טוב... "דאס איז זייער א טיף ווארט ס'ליגט אין דעם אסאך"

ככל היוצא מפיו יעשה

פ"א שבת הרה"ק ר' איציקל מווארקא זי"ע אצלו, וידוע שכשישב בשלחנו הי' יושב בדביקות גדול ולא נשמע שום קול בביהמ"ד בכדי שלא לבלבל אותו, והי' שם בין המסובים אדם אחד שסבל ממחלת שקרין "היסט" והתחיל להשתעל פעם אחרי פעם והמסובים הרעימו בקולם נגדו שיראה להפסיק כי הוא גורם לבלבל את הרבי אולם הוא לא הי' יכול להתאפק, והגיע לידי כך שגם הרה"ק מרזי"ן גער בו ואמר לו "היס נישט" כמובן שמחמת זה התחיל האיש להתאפק בכל כוחו עד שהתחיל להיחנק רח"ל, וכראות זאת הרה"ק מווארקא הרכין עצמו להרה"ק מרזי"ן ולחש לו הלוא רחמנות גדול על האיש הזה שאינו יכול להתאפק וממש פיקח נפש הוא, השיב לו "הלוא בשביל זה אני אומר לו היס נישט", והנה על המקום פסק ממנו המחלה הזאת ונהי' בריא כאחד אדם.

רצון יראיו יעשה

כשברח מעבר לגבולות רוסיא ובא והשתקע בעיר סאדיגורא מצא ש"היריד" שבעיירה זו הי' דייקא בכל יום ששי, דבר זה הסיב עגמת נפש מחמת החילול שבת רח"ל שהי' נגרם עי"ז כי בדרך כלל בעלי העגלה שהובילו את הסחורות לבתי הקונים היו יהודים פשוטים ועיקר פרנסתם היתה תלויה ביום זה ולא יכלו לעמוד בנסיון, אמר הרה"ק מרזי"ן שפ"י האר"י ז"ל מובא שלמה הי' צורך בעליה לרגל בזמן שביהמ"ק הי' קיים כי יש תיקון הנשמות ע"י הסתכלות הפרצופים זה בזה ומחמת זה הי' צורך בעליה לרגל שיתראו אלו עם אלו ויתוקנו עי"ז, והנה כאשר חרב ביהמ"ק בעוה"ד ונתבטל העליה לרגל איך אפשר להמשיך עם האי תיקון יש שני עצות א' "הנסיעה להצדיק" מקום שמתאספים שם הרבה יהודים, ב' ההמון עם נוסעים ל"היריד" ששם נפגשים איש עם רעהו, וכי' בשביל תיקון הנשמות ע"י הסתכלות הפרצופים, וסיים: "נו אז איך בין דא וואס דארף נאך דעם יריד" הדבר יצא מפי הצדיק ורצון יראיו יעשה, אחר כמה ימים הוציאו המלכות פקדה שיעבירו היריד מסאדיגורא לטשערנאוויטש ליום שני בשבת.

תיקון העליונים

מובא בספר תפארת ישראל שפ"א נכנס אחד מחסידי רזי"ן לבקד את הרה"ק ר' נחום בער בנו של הרה"ק ר' שלום יוסף בנו הגדול של הרה"ק מרזי"ן זי"ע ולא מצאו בחדרו וחיכה על בואו, בינתיים פתח איזה ספר, וראה כתוב שם טעם על מה שנוהרים לא לאכול מה שהי' מונח תחת המיטה שישנו עליו בלילה, כי השינה הוא אחד מששים ממיתה נמצא ששורה רוח טומאה על המאכל, ובתוך כך נכנס הרה"ק ר' נחום בער ושמע מהחסיד מה שראה עתה בהספר, אמר ר' נחום בער א"כ לכאורה בצדיקים לא שייך טעם זה ולמה מ"מ נמנעים מלאכול, אבל לפי מה ששמעתי ממשמשו של זקני הרה"ק מרזי"ן ניהא, כי המשמש סיפר לי שפ"א מאוחר בלילה אחרי

שעזר לזקני ללכת לנחם וכבר הסיר מעליו את המלבושים ויצא מחדרו, נישא אליו איש אחד ובקש ממנו שירשהו ליכנס להרבי גער בו המשמש ואמר לו איך תוכל ליכנס בשעה שהוא כבר שוכב במיטה והתחיל ההוא לבכות מרה עד שנגע ללבו של המשמש אמר לו אני אינני יכול לעזור לך אם אתה רוצה תיכנס, והוא נכנס, והמשמש חיכה ליציאתו ומכיון שעבר זמן רב וראה שהוא אינו יוצא, נכנס להחדר והנה הוא רואה שהרבי יושב במיטתו מלוכש בכל בגדיו אפ' בחגורתו, שאל המשמש בחדרה הרי הכנסתי איש היכן הוא ענה לו הרבי וכי מה הפלא האם אינך יודע שישנם כאלו שליכנס הם צריכים רשות אבל לצאת יכולים בלי רשות ומבלי להרגיש בהם ביציאתם, וא"כ – סיים ר' נחום בער – מתורץ שהרי אצל צדיקים נמצאים מתים במטתם ממש.

כל העולם ניוון בשבילו

מרן הגה"ק בעל ייטב לב זי"ע נסע בצעירותו להסתופף בצל הרה"ק מרזי"ן זי"ע, ומכיון שלא היה שם עד אז על כן לא הכיר את קלסתר פניו של הרה"ק מרזי"ן, ובבואו לחצר הקודש ראה שם איש אחד מסתובב בחצר מלוכש רק בהוועסטל ובו תלויים שלשלאות זהב בעדי עדיים יקרי ערך, והלך לשוחח אתו על אודות הרה"ק מרזי"ן ושאלו אימתי יכולין לכנס אל הקודש פנימה, וענה לו שלאחר איזה זמן יוכלו ליכנס אל הרבי, ובתוך הדברים הרגיש כבר מרן הייטב לב שהאיש אשר עומד לפניו הוא הרה"ק מרזי"ן בעצמו, והסתכל עליו כמתמיה על לבושו היקר שלא היה רגיל לראות עד עתה מנהיג של עדת חסידים מתנהג בהרחבה ולובש בגדי מלכות כאלו, והרה"ק מרזי"ן תפס מיד את מחשבתי ואמר לו, "יונגערמאן, הלא אמרו חז"ל (תענית י.) כל העולם כולו ניוון בשביל חנינא בני, וחנינא בני דיו בקב חרובים מערב שבת לערב שבת. ויש לפרש בהקדם מה דקיימא לן (ש"ע אהע"ז סימן קי"ד סעיף י"ב, ועין בבית יוסף שם) כי המתחייב לזון את חבירו, אינו חייב אלא במאכל ומשתה, אבל האומר אזון ואפרנס, חייב גם בשאר צרכיו, וכגון מלבושים וכדומה. ונמצא כי בחינת מזונות היא בצמצום כדי חייתו, ובחינת פרנסה היא בהרחבה גדולה יותר. וזהו שאמרו כל העולם "ניוון", והיינו כי לכן אין ממשך מן השמים להעולם אלא בחינת מזונות, בשביל חנינא בני, לפי שהשפעה אינה יורדת לעולם אלא באמצעות השביל והמסילה שעושה הצדיק משמים להמשיך דרכו שפע טוב, ומאחר שחנינא בני מסתפק במועט, ובקב חרובים דיו מערב שבת לערב שבת, לכן גם אינו ממשך לעולם אלא בצמצום כפי הצריך לקיום חיותו ולא יותר, ואלמלא היה רבי חנינא בן דוסא מתנהג בהרחבה גדולה, הרי היה נמשך השפע בהרחבה גם לכל בני ישראל, "אז מזויל משפיע זיין פאר די וועלט ברייט ברויך מען זיך פירן ברייט". ומרן הייטב לב זי"ע עמד משתומם איך שהרגיש הרה"ק מרזי"ן ברוח קדשו את אשר עלה במחשבתו.

מאפילה לאורה

כאשר ריחפה על ראש הרה"ק מריזשין זי"ע רדיפות וחיפושים מממשלת רוסיא שליחי הצאר ניקולייא ושריו, בימים ההם ברח הרה"ק ממקום למקום עד שהגיע לגבולות עסטרייך, ושם פחדו מאוד באשר באם יודע הדבר וממשלת רוסיא תבקש מארץ עסטרייך להסגיר את אסיריה, ואכן לא ארכו לו ימי שלווה שם, ובקשת ההסגרה לא איחרה מלבוא, והממשלה בעסטרייך לא יכלה להתעלם מהתחייבותה לתנאי ברית השלום שחתמה עם רוסיא.

אלא שלא כלו רחמיו וחסדיו ית"ש ומעשה שהיה כארבעים שנה קודם לכן, היתה לחוליה נוספת בשרשרת הנסים והפלאים של הצלתו של אותו צדיק וקדוש, ומעשה שהיה כך היה:

בעיר סאדיגורא הסמוכה לטשערנוביץ ופרוסה בסביבה, נעלם ילד כבן עשר ושמו ישראל זוננפעלד, מי גילה רו זה לא ידוע, אך כך נמצא רשום בפנקסי הרישום של הממשלה, ואשר ע"כ הוחלט להגיש בקשה להכיר בישראל פרידמאן (ה"ה הרה"ק מריזשין זי"ע), כנער ישראל זוננפעלד שנעלם לפני כמ' שנה כבן למשפחה עניה מרודה, שאביו הבריוח עם דודו מעסטרייך לרוסיא ובלבד שהנער יגדל אצל דודו העשיר ויהנה מחיי עושר, ועתה מבקש לשוב לעירו תחת שם המשפחה "פרידמאן" כשם משפחת דודו שפרש חסותו עליו בשנים קדמוניות.

השנים, שנות הנער ושנותיו של האיש הנאבד, כבן החמישים, תואמות וכן שם הפרטי, ולא חסר אלא עדים שיבואו ויעידו שאכן האזרח מבקש תעודת האזרח הזה הוא הנער הנעלם, אלא שפקידי הממשלה ביקשו שאף גוי אחד יבוא ויעיד על כך, ואכן מצאו גוי זקן אחד אשר הסכים לעשות מה שצוהו, כמובן, תמורת כסף, יצא אותו גוי לחצר הרה"ק מריזשין ושהה שם עד שעלה בידו לראות מרחוק פני קדשו של הרה"ק מריזשין זי"ע, מיד הלך וצווח לפני השלטון: בחיי ראשי זהו "ישראל"קע זוננפעלד" בנו של שכני, מיד הכרתי שזהו אותו ילד נעלם, חי אבי ואמי שגם אלמלא נתבקשתי על כך הייתי מסגירו לידי אביו, פניו היום בדיוק נפלא כלפני ארבעים שנה.

ואכן על סמך עדות זו ניתנה להרה"ק מריזשין תעודת אזרח בארץ עסטרייך, אלא שהרה"ק מריזשין משום טעם הכמוס עמו לא קיבלה לידו, אך לממשלת עסטרייך בעיר ווינא, הגיע אישור כי האזרח "ישראל פרידמאן" הוכר כבן אובד שחזר לעיר מולדתו.

בעת אשר היה במאסר תחת ציפורני הצאר הרוסי הארורה נרתמו כל גדולי ישראל למשימת הצלתו של הרה"ק מריזשין אשר היה פארה והדרה של גולת יהדות אייראפע, ידוע המכתב ששלח מרן הישמוט משה זללה"ה למרן החתם סופר זללה"ה שישתדל למען שחרורו של הרה"ק מריזשין, ובתוך דבריו כותב שם דאע"פ שהרה"ק מריזשין עדיין לא התפרסם כגדול

בתורה, "מכל מקום אלפים חסידים מסתופפים בצילו ומשתתפים בצרתו ומצפים לישועתו" ע"כ יראה לעשות בכוחו הגדול למען הצלתו מציפורני הרשעים.

לוח ההילולא**א' מרחשון**

- ❖ רבינו יונה חסיד מגירונדי ב"ר אברהם (שערי תשובה) - ה"א כ"ד

ב' מרחשון

- ❖ רבי משה יהודה לייב ב"ר שלמה שפירא מסטריזשוב - תרע"ד

ג' מרחשון

- ❖ רבי ישראל ב"ר שלום שכנא מריזשין - תרי"א
- ❖ רבי אליעזר ב"ר נפתלי צבי מדזשיקוב - תרכ"א
- ❖ רבי יודא לייב ב"ר מנחם מענדל מליבאוויטש - תרכ"ז

ד' מרחשון

- ❖ רבי יודא ב"ר ישעיה מודערן זצ"ל (זכרון שמואל פרי עץ) - תרנ"ד
- ❖ רבי קלונימוס קלמיש ב"ר אלימלך (חובת התלמידים) - תש"ד

ה' מרחשון

- ❖ רבי שלמה דוד יושע ב"ר אברהם הי"ד מסלאנים - תש"ד

ז' מרחשון

- ❖ רבי שמעון ב"ר אברהם אשכנזי (נחלת שמעון) - תקס"ד
- ❖ רבי יודא צבי אייכענשטיין מראזלא ב"ר משה מסאמבור
- ❖ רבי נתן דוד משידלאווצא ב"ר ירחמיאל צבי מפרשיסחא - תרכ"ז
- ❖ רבי חנוך העניך ב"ר יוסף דוד אב"ד סאסוב וקערעצקי (חתן מרן הקדיו"ט) תש"ג

ח' מרחשון

- ❖ רבי נחום קאפלאן (רבי נחום האראדנער) - תר"מ
- ❖ רבי מרדכי ב"ר דוד מסקווירא - תר"פ

תודה וקול זמרה

מריחוק מקום וקירוב ליבאה, וברגשי הוקרה והודאה, נשגר מזלא טבא וגדיא יאה, למע"כ ידידינו היקר והנעלה, מופלג בכל מידה טובה ומעלה, משליך עצמו מנגד להיטיב לזולת יומם ולילה, נודע במעשי הצדקה והחסד לעוז ולתפארה, ביתו פתוח לרווחה בשמחה ואורה, עושה ומעשה לטובת כוללינו המעטירה, מסור בלב ונפש למען קהילתנו המפוארה,

ידידינו העסקן היקר והנעלה, נחמד למטה ואהוב למעלה

מוה"ר **יחזקאל שרגא בראך** הי"ו

אב"י בעיר תהילה קרית יואל יע"א

לרגל השמחה שבמעונו, קול ששון וחדוה בארמונו
באירוסיו בתו הכלה החשובה והמהוללה שתחי'
עב"ג החתן היקר והנעלה
כמר עמרם משה וויינשטאק נ"ו
בן הרבני היקר מוה"ר חיים נתן וויינשטאק הי"ו

צרופה בזה ברכתינו המרובה, בכל לשון של הודאה וחיבה, שבשכר פעולותיו הכבירים למענינו יזכה לרב תענוג ונחת, מתוך אושר ועושר והרחבת הדעת, וירבה לעמוד לימינינו לרומם קרנינו במידה גדושה, ובשכר זאת יתברך בכל ברכאן דנפישא.

העברים באהבה והערכה, אסירי התודה והברכה

עפעל קמחא דפסחא

ידי חסד

הנהלת כולל

עצי חיים

קרית יואל בני ברק יע"א

דבר בעתו

לקט אמרי קודש מפי צדיקי וקדושי עליון
בגודל קדושת הימים הבעל"ט וסגולתו

חודש מרחשון - רחושי מרחשין שפוותייהו

ואתרוג ועוד, ולכן בחודש חשון שהוא תיכף אחר חודש תשרי מזלם של הצדיקים חזק, שבכוחם לפעול ישועות לכל ישראל, וזהו ביאור הגמרא: ג' דברים באים בהיסח הדעת, ומם עקרב, כי אפילו פקודה הבא על ידי הצדיק, המרומז בעקרב, בא גם כן בהיסח הדעת.

(מצמיח ישועות)

בשם הגה"ק רבי איציקל מפשעווארסק זצ"ל: הצירוף של חודש מר-חשון יוצא מדברי הכתוב (דברים כו טז) ו'דבש היום הזה יי, ויש לרמז בזה ענין המנהג לטבול פרוסת המוציא בדבש בימי הרחמים והרצון, שע"י אכילת הדבש בימי תשרי, ממתיקים חודש הבא "מר חשון", למתוק המתוחים ולהפכם לטובה.

שמעתי מכבוד אאמו"ר הק' וזלה"ה שכשם שבכל לילה ולילה נעשה מעשה חשבון במרום על כל התהלוכות היום שעבר מן כל אחד ואחד כנודע, כמו כן הוא בסוף כל חודש סמוך תחילת החודש דסמך ליה נעשה מעשה החשבון במרום על כל התהלוכות דכל החודש שעבר, אשר ע"כ סוף החודש המובחר דתשרי וכדומה עת רצון ורעוא דרעוון אשתכח אז, יען שאז עת עשות חשבון על כל התהלוכות ועל כל אשר נעשה בכל החודש, וא"כ נתעורר אז כל החבילות מצוות וכל התפילות וכל הצדקות וכל הצטדקאות אשר ישראל היו עושים בכל החודש הזה, לכן בוודאי עבור זה בכח ההתעוררות הלזה נעשה ממילא עת רצון גדול להשפיע על חודש חשון הבא, עכ"ד הקדושים זצ"ל.

(עבי לצדיק)

אחר החג וחודש חשון יתאמץ ביראת שמים ותלמוד תורה לשמה, כי היא תחילת השנה וסימנא טבא לכל השנה, ועתה כי קרוב הוא לעשרת ימי תשובה, צריך להודות ולהראות כי כל מה שעשה לא היה לפניו ח"ו, ואם עתה יתחיל לפרוק עול ויתרשל מעבודת ה', לא לרצון יהיה ח"ו, לכן אדרבה יעשה סימן טוב לכל השנה, ירוץ כגיבור בעסק התורה והמצוה כדי ה' הטובה עליו.

(עבודת הקודש)

לכן נהגו אנשי קדמונינו ללמוד בחודש אייר ובחודש מר-חשון הלכה תוספת, מפני שבימי החג והימים טובים שעל"ט נתגלו קדושת עליונות על כנסת ישראל, שהן בינה דעת, ויצירוף של חודש אייר וחודש מר חשון מורים על הדעת, ונתכשרו חדשים אלו להשיג דעת התורה מבשאר חדשים, והיה זאת להם לאות אם ניתוסף להם דעת יותר ומחדשין חידושין דאורייתא יותר מבשאר חדשים, אז ידעו שהשיגו בהחג הקדושת העליונות.

שמעתי מחותני מרן הק' מריזשין זי"ע טעם על קריאת שם החודש "מרחשון", כי אחרי החדשים אלול ותשרי שנעוץ סוף השנה בתחילתה, שכל בית ישראל ואפי' הדיוטים שבהם עסוקים בעבודת ה' באהבה ויראה, לזאת בא אחריהם חודש מרחשון שהוא מלשון מרחשין שפוותייהו (תענה ג.) והיינו משירות ותשבחות של אלו השני חדשים, ונשאר רושם לטובה, משל למה הדבר דומה לאדם היוצא מבית הכנסת אחר תפילתו, ועדיין ממלל בזמירות ובפיוטים דנגרר בתר רישא ממה שהתחיל בהיותו בבית הכנסת וכמו כן אחרי חדשים גדושים כאלו בתורה ותפלה שפוותי מרחשון כאילו מעצמם באלו הדברים אחרי שנתרגל בזה כ"כ. (צמח צדיק)

בשם הרה"ק הרה"מ מקאזניץ וצללה"ה זי"ע למה נקרא שמו מרחשון, שהתפילות מהימים הנוראים מתרחשין עוד בשפתא דישאל, והיינו שמגודל מרירות נפשו אחרי רואו שכבר עברו הימים נוראים והוא העלה חרס בידו שלא הרגיש כלל מגודל קדושתם שעדיין לא שב ונשאר מבחוץ מהקדושה ומתעצב אל לבו ואומר איך אבוא עוד אל שער המלך בלבוש שק ואיך אעזי עוד להרים ראשי בושתי ונכלמתי להרים אלוקי פני אליך, ומה גם לגשת אל הקודש ולפתוח את פי לדבר דבר קדם מלכא עילאה, ונתעורר בקרבן הפחד מהימים הנוראים, ומגודל הפחד לא יוכל לפצות את פיו, רק התפילות מתרחשין בשפתיו, ובטח בה' אלוקיו, ובגודל חסדי ה' כי לא תמנו.

מברכין תמיד החודש מרחשון בשבת בראשית כי החודש תשרי הוא הראשון בשנה והוא ירחא דאתסיא והשפעות קדושות בהעולם, ובחודש מרחשון שהוא השני לו כל הקדושות יוצאים בפועל מהמקבל, וע"ז מורה ג"כ לשון מרחשון כתרגום אונקלוס על ישרצו המים וגו' ירחשון מיא, שהוא לשון רחישה ויציאת הברכה לפועל. (תורת אמת)

הנה וזיתי להיות אצל המגיד הקדוש מטריסק זצ"ל זי"ע בערך ח"י פעמים, ושמעתי פעם אחת ב"ח חשון דברי תורה מפיו הקדוש, בניגון יפה כדרכו בקודש, ואמר בתוך הדברי תורה, כי חשון הוא מזל עקרב, וכי שייך לשרץ טמא כמו עקרב שהיה לו מזל, וגם על מאמר חז"ל (סנהדרין עז.) שלשה באין בהיסח הדעת אלו הן משיח מציאה ועקרב, מה מרומז בזה, ואמר ה"ל כי הצדיק נקרא עקרב, ע"ד המשנה (אבות ב.) עקיצתן עקיצת עקרב, ונטריקון של עקרב"ה הוא עיזשים ב'אימה רצון ק'ונם, כי בחודש חשון שהוא לאחר חודש תשרי אשר הצדיקים עבדו את ה' במצוות יקרות שופר סוכה לולב

Yetev Lev

D'Rabeinu Joel D'Satmar
Gretz Yisrael Inc.

מוסדות יטב לב

דרבינו יואל מסאטמאר
בארה"ק תוכב"א

ויברך אלקים את יצח"ק

באותות שמחה והודאה, נשגר בזה מעומקא דליבאה, ברכת מזלא טבא וגדיא יאה, לכבוד ידידינו וידיד כל, הבחור היקר והמהולל, עומד תמיד לימינינו, בהחזקת מוסדותינו, וזרע יצח"ק מאה שערים, בפעליו ובמעשיו הכבירים, שמו מפארים,

החתן הח' המופלג והנעלה, נודע לשם ולתהילה

יושע יצחק אייזיק כהנא כמר

גבאי הקודש דמוסדותינו הק'

בן ידידינו הרבני הנגיד הנכבד והמפואר, מוכתר בכל תואר

מוה"ר משה כהנא הי"ו

מראשי קהילתנו הק' בבארא פארק יע"א

לרגל שמחתו באירוסיו למזל טוב ובשעטו"מ

עב"ג שתחי' בת ידידינו הרבני הנגיד הנכבד והמפואר

מוה"ר בנימין גאלדבערגער הי"ו

זכות הרבים תלוי בו, ובשכר זה ימלא ה' כל משאלות לבו, הזיווג יעלה יפה כגפן אדרת, ויבנה בית נאמן בישראל לשם ולתפארת, וביתו בהבנותו על אדני יסודותיו, יהא מלא ברכת ה' על כל גדותיו, וכל טוב סלה.

המברכים בשיר וקול תודה

הנהלת המוסדות

משולחן מלכים

שיחות קודש שנשמעו מפי כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

פנימי — קלז — בלתי מוגה

ניחום אבלים ע"י כ"ק אדמו"ר מסקווירא שליט"א

בבית כ"ק מרן רבינו שליט"א – בקרית יואל יע"א

ע"פ אמו הרבנית הצ' ע"ה

מוצש"ק פרשת מטות מסעי תש"ע לפ"ק

רבינו: אין די מקומות דארט, וואס מ'נעמט זיך מיט דאס האט מען...

דער חתם סופר שרייבט אויף פרעשבורג (ש"ת הת"ס י"ד סי' רלז) אז דארט האט מען געזעהן 'מועט המחזיק את המרובה, וה' יודע כי עיני ראו בחוץ לארץ דבר זה ולא אוכל לפרש מפני פריצי עמינו'. מ'זאגט אז ער האט געמיינט ביי זיין שיעור-שטוב וואו ער האט פארגעלערנט.¹

רבינו: ווען איז מען אהיימגעקומען פון פרעשבורג? **האדמו"ר מסקווירא:** כ'בין אהיימגעקומען דאנערשטאג נאכמיטאג.

רבינו: כ'בין שוין געווען אויפן ציון פונעם חתם סופר אין פרעשבורג, אבער נישט אויף קיין שבת. **האדמו"ר מסקווירא:** יעדעס יאר ווען כ'בין דארט גיי איך צום ציון.

רבינו: ווי ווייט איז פרעשבורג פון פישטיאן? **האדמו"ר מסקווירא:** פערציג אדער פינעף און פערציג מינוט. אין פרעשבורג האב איך א מקוה, ממילא בין איך דארט דורך די וואך. פישטיאן איז פון יארן געווען א מקום וואו מ'איז געפארן אויף בעדער, ס'איז געווען א געהעריגע שטאט פון תלמידי חכמים.

רבינו: כ'האב געהערט פון די מאמע ע"ה, אז דער זיידע, מיין מאמע'ס טאטע, (הגה"ק ר' אהרן טייטלבוים ז"ל אבד"ק וואלאווע) פלעגט פארן קיין פישטיאן אויך אויף די בעדער. **האדמו"ר מסקווירא:** טייל אידן האבן הנאה פון אזא שבת אין פרעשבורג, ווייל ס'האט מיט א משהו דמשהו צוריק אויפגעלעבט די שטאט. ס'דא אידן וואס האבן א הרגשה אין דעם.

רבינו: ס'איז געווען א געוואלדיגע שטאט. **האדמו"ר מסקווירא:** אוודא, ס'איז געווען אסאך לומדים דארטן, און היינט נעבעך איז כמעט גארנישט דא. כ'פאר מיט א מנין דארט.

1

בש"ת חתם סופר (י"ד סי' רל"ד ד"ה ונ"ש) כתב בתשו' להגאון רבי אפרים זלמן מרגליות זצ"ל, וז"ל: ונ"ש לעיל דעומדים צפופין הי' מנס, ליתן שכר להבאים בחצרות ה', ויבן לפימ"ש התשב"ץ (ח"ג סס"י ר"א) דבזמנו נראה נס מועט המחזיק את המרובה בבית הכנסת בירושלים כבואם שם בחג השבועות כל סביבותיהם ולא צר להם. וכתב החת"ס על זה: "וה' יודע כי עיני ראו בחו"ל דבר זה ולא אוכל לפרש מפני פריצי עמינו", עיי"ש.

ובדרשות חת"ס (לשבת הגדול דף קל"ח: ד"ה ונ"ש) רמז גם כן ענין זה עה"פ (ויקרא ת, א) ואת כל העדה הקהל אל פתח אהל מועד, וכ' רש"י זה אחד מן המקומות שהחזיק המועט את המרובה, וכתב החת"ס שם בזה"ל: והנה נס הזה אינו רחוק בעינינו כלל כי בכל מקום שעסק התורה ברבים מצויה אי הרהיב ה' לנו, כי הקליפות והטומאה מוסתלקים והרחבה מצויה ככל דבר רוחני המסולק ומובדל מכל גשמי הרי הוא חוץ לגדר הזמן והמקום, ומש"ה מקום ארון אינו מן המדה כי אינו צריך לתפוס מקום כלל, עיי"ש.

האדמו"ר מסקווירא: מ'זעהט עס בחוש אז ס'נישט געווען קיין פלאץ, און ס'געווען בדרך נס אז אלע תלמידים זענען אריינגעגאנגען. מ'ווייסט וואו דער שטוב איז געווען. **רבינו:** דער חתם סופר האט מאיר געווען אין פרעשבורג, און ס'געבליבן א לעכטיקייט פאר די גאנצע וועלט נאנט און ווייט, דורך די תלמידים (שמשו ברבנות בדרכה מקומות).

האדמו"ר מסקווירא: אין די גאנצע געגענט זענען דאך אלע געווען תלמידים פונעם חתם סופר, ער האט אריינגעברענגט א לעכטיקייט.

רבינו: און ווי א דור שפעטער איז דאס נאכמער נתרבה געווארן, דער כתב סופר האט שוין געהאט נאכמער תלמידים.

האדמו"ר מסקווירא: כ'זאג אלעמאל נאך, אז אין יענע תקופה איז אוקריינא געווען זייער א ווייטע מרחק פון דארט, אבער כ'האב געהערט פונעם טאטן ז"ל אז אין "פסק" האבן אפילו די רבנים פון אוקריינא אסאך געבויט אויף תשובות חתם סופר.

אין ארץ ישראל זענען געווען דער טעפליקער רב (הגאון רבי שמשון אהרן פאלאנסקי ז"ל) און דער אומאנער רב וועלכע זענען געווען משערנאבלער חסידים. האט מיר געזאגט א תלמיד חכם דעם חתם סופר'ס אן אייניקל, אז ער ווייסט נישט פון א 'אייניקל פון חתם סופר' וואס מ'זאל איהם נישט קענען כאפן ביי א שורה אין א תשובה אין חתם סופר, אזוי ווי מ'האט זיי נישט געקענט כאפן...

רבינו: היינט (ביום שב"ק - כ"ח תמוז) איז געווען די יארצייט פונעם ישמח משה, איינמאל יום הקדוש האט דער ישמח משה געפרעגט צי ס'איז נישטא עפעס א איד פון פרעשבורג, ווייל ער האט געזעהן דעם פרעשבורגער רב (ברא"י רחנתי), און ער האט פון דעם פארשטאנען אז ער

ואף שמרן החת"ס סתם ולא פירש דבריו, ידוע מתלמידיו הקדושים שאמרו שכונתו היתה על ישיבתו בפרעשבורג שהיה קטן מהכיל ולמדו שם הרבה תלמידים וההויק מועט את המרובה.

ועי' בהקדמה לשו"ת לחם שלמה לחלק וי"ד, ובס' זכרון למשה במכתבו של הגה"ק משימלוי זצ"ל, ובקו' אוהל לאה בריש ס' כתב סופר, ועי' בסידור חת"ס (בסוף ההקדמה) דהכוונה על ה"שיעור שטוב", עיי"ש. וכן היה גילגל כ"ק מרן רבינו ז"ל בעל ברך משה לספר ההרגשה שהרגיש בעת שהיה שם במקום קדוש זה אחר המלחמה, יחד עם הגאון אב"ד חוסט ז"ל בעל שו"ת חסד יושע. ועי' בחידו"ת מהר"ם ט"ב (ליל שב"ק פרשת נצמים תשנ"א) ובעוד מקומות.

האט עפעס א בקשה, אבער ער האט נישט געוואוסט וואס איז די בקשה. שפעטער איז טאקע אנגעקומען א שליח מיט א בריוו פונעם חתם סופר אז דער כתב סופר איז דעמאלטס נישט געוונט געווען, און ער בעט ער זאל מתפלל זיין פאר איהם.

האדמו"ר מסקווירא: ס'איז געווען א אייניקל פונעם חתם סופר וואס איז געווען בעל תוקע אין סקווירא... ער האט געהייסן רבי אשר סופר, א זון פונעם קראקאווער רב רבי שמעון סופר (בן מרן החתם סופר ז"ל), און ער איז געווען אן איידעם אין בארדיטשוב.

רבינו: הייסט דאס אז ער איז שוין געווארן א חסיד.

האדמו"ר מסקווירא: יא, שטארק, אז ער איז שוין געווען 'בעל תוקע' איז ער געווען מער ווי א 'חסיד'...

כ'בין אמאל געווען מיט'ן טאטן ז"ל (כ"ק האדמו"ר רבי יעקב יוסף ז"ל מסקווירא) מנחם אבל זיין דעם מאטערסדארפער רב רבי שמואל עהרנפעלד, האט ער געזאגט אז דער קראקאווער רב האט געשיקט דעם זון רבי אשר זאל לערנען ביים חתן סופר אין מאטערסדארף, און זיין זיידע דער חתן סופר האט געזאגט אז צווישן די אלע מיוזנטער תלמידים וואס ער האט געהאט, האט ער אזא 'עילוי' ווי רבי אשר נישט געהאט.

שפעטער איז ער געווארן א בעל תוקע אין סקווירא.

רבינו: דער קראקאווער רב רבי שמעון סופר (בעפ"ח"ס מכתב סופר) איז געווען א זון פונעם חתם סופר, און ווען מ'האט איהם אויפגענומען אלס רב אין קראקא האט ער געהאט גרויסע מחלוקת'ן. ס'געווען א שטאט פון אסאך מיני חסידים, און מ'האט זיך נישט געקענט אויסגלייכן אויף קיין רב. קיין גאליציאנער רב האט מען נישט געקענט נעמען, ווייל וואס דער האט געוואלט האט יענער נישט געוואלט... האט מען באשלאסן צו ברענגען א רב פון אונגארן, און דעם 'חתם סופר'ס א קינד'.

ווען ער איז אנגעקומען האבן זיך אפגעשמועסט עטליכע לומדים, אז אזוי ווי ער וועט זאגן די ערשטע דרשה, וועט מען איהם אריינפרעגן און פראבירן אפצופרעגן זיינע חידושים ברבים, דאס איז געווען די קבלת פנים וואס האט איהם אפגעווארט... ווען רבי שמעון סופר האט זיך אויפגעשטעלט צו זאגן די דרשה, האט ער זיך אומגעקוקט, און ער האט תופס געווען וואס ס'ווארט איהם אפ, האט ער

אנגעהויבן און געזאגט אז ער וויל פארציילן א מעשה. ווען ער איז געווען א קינד ביים פאטער אין שטוב, האט פאסירט אמאל אין שטאט פרעשבורג אז ס'איז געווען א חתונה נישט אויפ'ן אידישן דרך ר"ל. איז מען געקומען פארציילן פאר'ן חתם סופר אז אין שטאט איז יעצט דא א חתונה וואס איז אזוי און אזוי. ער איז אויפגעצייטערט געווארן, ביי איהם אין שטאט זאל פאסירן אזא זאך? האט ער גענומען דעם זוהן רבי שמעון סופר וואס איז נאך געווען א יונגל, און האט איהם געזאגט, גיי אהין און זאג בשמי אז מ'זאל זאפארט אויפהערן און אלעס אפשטעלן.

אז דער טאטע הייסט איהם איז ער אריבערגעגאנגען צו די חתונה, און צוגעגאנגען צום מחותן און געזאגט אז דער טאטע האט געהייסן אז ער זאל דאס אפשטעלן. האט מען איהם געזאגט, גיי ארויס פון דאנעם! איז ער צוריקגעגאנגען צום טאטן און געזאגט אז זיי פאלגן נישט. האט דער חתם סופר איהם נאכאמאל געשיקט, גיי זאג איהם אין מיין נאמען שטרענג אז ער זאל אויפהערן. איז רבי שמעון נאכאמאל געגאנגען, און ווען ער איז אנגעקומען, זאגט אים דער מחותן, אויב דו הערסט נישט אויף דרייען א קאפ וועל איך דיר געבן א פאטש, איז ער צוריקגעגאנגען און געזאגט פאר'ן פאטער אז מ'האט איהם געסטראשעט אז ער וועט באקומען א פאטש.

האט איהם דער פאטער געזאגט, גיי נאכאמאל אריבער און געב א התראה אין מיין נאמען, האט דאס יונגל געזאגט, ער האט דאך מיר געזאגט אז ער וועט מיך שלאגן. האט דער חתם סופר געזאגט, "אויב ער וועט דיר וועלן שלאגן, זאלסטו אינזין האבן דעם שם וואס איך גיב דיר איבער". איז ער נאכאמאל געגאנגען, און דער מחותן האט געוואלט זיין א 'ווארט-מענטש', און ער האט אויפגעהויבן די האנט איהם צו שלאגן. האט ער מכוון געווען דעם שם, און זאפארט האט דער חתן זיך אויסגעצויגן און אוועק ר"ל... ס'איז געווארן דארט א מהומה, און ווי פארשטייט זיך האט די חתונה זיך אויפ'ן ארט אפגעשטעלט, און ס'איז געווארן ארדענונג.

האט רבי שמעון סופר זיך אנגערופן פאר די לומדים און געזאגט "מורי ורבותי, איך האב נישט פארגעסן דעם שם, איך געדענק עס נאך!"... איז געווארן א מהומה אין בית המדרש און די אלע וואס האבן געוואלט שמערן זענען ארויסגעלאפן.

האדמו"ר מסקווירא: ס'האט נישט קיין שייכות מיט דעם, - נאר מ'זאגט אז מ'איז געקומען טשעפען - כ'האב געהערט פונעם טאטן ז"ל אז ס'זענען אריינגעקומען אפאר מענטשן אמאל צו רבי איציקל סקווערער און כלומר'שט האבן זיי געוואלט הערן תורה, אבער דערווייל האבן זיי געוואלט עפעס טשעפען, האט ער זיך אנגערופן, ס'שטייט (מערד קמן יו.) אם הרב דומה למלאך ה' צבאות תורה יבקשו מפיהו, וואס איז דער פשט אין דעם? נאר ס'שטייט דאך (וזהו חדש מה, ד) אז א מלאך ווייסט נישט קיין מחשבות פון מענטשן, וזהו 'אם הרב דומה למלאך ה' צבאות' אז ער איז נישט תופס די מחשבת, דעמאלס 'תורה יבקשו מפיהו', אבער 'ואם לאו' טאמער ער ווייסט אז די אלע זענען געקומען נאר טשעפען, און זיי מיינען נישט ערנסט, 'אל יבקשו תורה מפיהו', און ס'איז געפאלן א פחד אויף זיי.

באמת מוזט זיך דארט אין תוספות (שבת יב. ד"ה שאין) צי א מלאך ווייסט יא מחשבות צי נישט,² אבער ווייזט אויס אז ער האט געלערנט פשט ווי דער צד אז זיי ווייסן נישט.

רבינו: דער רבי שמעון סופר האט זיך אפגעמוטשעט דארט אין קראקא.

2

בגמרא שם איתא שכל השואל צרכו בלשון ארמי אין מלאכי השרת נוקקין לו שאין מלאכה"ש מכירין בלשון ארמי, והקשו בתוס': "ותיממה דאפילו מחשבה שבלב כל אדם יודעים ולשון ארמי אין יודעים". והקשו ע"ז במעדני יו"ט (בבבא ג.) ובאליהו רבה (א"ח סי קא) ובמור וקציעה (ס"ט קא) שמפורש בפסוקים שרק הקב"ה יודע מחשבות כמ"ש (דחי"ב, ו.) אתה לבדך ידעת את לבב בני האדם, וכ"כ (ירמיה יו, ט) עקוב הלב מכול ואנוש הוא מי ידענו אני ה' חוקר לב.

וע"ז מובא באחרונים כמה תירוצים: ע"י נועם אלימלך (פר בהעלותך) שבאמת אין יודעים המחשבות רק מריחים ריח התפילה, בישמה משה (וירא) מחלק בין מחשבה הניכרת מתוך דיבורו לבין מחשבה שבלב, ושם (וישלה) מחלק בין מלאכים שנדבקו בחכמה עליונה לבין מלאכים שהם בבנייה, בשו"ת יהודה יעלה (ה"א א"ח סי ט) בשם פורת יוסף (פ) וירא) מחלק בין מלאכי השרת לסתם מלאכים. [ע"י עוד בשאר ספרי האחרונים מש"כ בזה].

ידוע מ"ש בזה מרן רבינו בעל דברי יואל ז"ל בדרשת כל נדרי הראשונה אחרי החורבן הנזר (בחינו בשנת תש"ז בעה"ק ירושלים ת"ו) לפרש בזה מאמ"כ כי ביום הזה יכפר עליכם וגו' "לפני ה' תטהרו", והוא לו נדפסה בדברי יואל ליוה"כ (פ' דרוש ב"ב), ע"י"ש דברים נוראים. [ע"י עוד בדברי יואל להו"ר (דרוש י"ה, ד"ה וירא) בסופו, ובדברי יואל פ' משפטים (דף קס"ה):]

דארט אנגעטאפט בחוש, און אויב די ברייטא איז אמת, נו אויב די איבריגע זאכן זענען דארט דא, איז מסתמא דא 'רוח הקדש' אויך...!". דאס האט ער זיי געענטפערט... דער טאטע ז"ל האט דאס כמה פעמים נאכגעזאגט.

געהערט האב איך פונעם טאטן ז"ל אז איין יאר ראש השנה נאך די תקיעות, האט דער זיידע (הרה"ק רבי דוד מסקווירא ז"ל) געהייסן אין שטוב איבערבלאזן אלע תקיעות. שפעטער איז אנגעקומען א טעלעגראם אז רבי אשר דער בעל תוקע איז געווען אן 'אונג' ל"ע דעמאלס.

רבינו: און ער האט נישט געוואוסט. אפשר האט מען עס באהאלטן פון איהם אום יו"ט, ווייל אזוי אז מ'ווייסט נישט, איז מען נישט קיין 'אונג'.

האדמו"ר מסקווירא: למעשה האט דער זיידע ז"ל נישט געוואלט יוצא זיין פון א אונג. רבי אשר אליין האט גארנישט געוואוסט, פארצייטנס אפילו פון קראקא ביז סקווירא מיט א פערד און וועגעלע איז אויך געווען א היבשער מרחק.

האדמו"ר מסקווירא: עמיצער האט מיר לעצטנס נאכגעזאגט, אז פאר מ'האט אויפגענומען רבי משה הלברשטאם ז"ל אלס דיין אין ירושלים (חבר הכד"ץ העדה החרדית ירושלים), האט ער געזאגט פאר'ן טאטן ז"ל אז ער קומט פון אן אנדערן מקום אין ירושלים, און ס'זענען דאך דא דארט פארשידענע מנהגים און דיעות, וויאזוי וועט ער זיך דארט אן עצה גיבן מיט פסק'נען? האט איהם דער טאטע ז"ל געזאגט, 'נעמטס אייך דעם פסק פונעם 'חתם סופר', און דאס וועט זיין גוט פאר יעדעם'.

רבינו: ס'איז א 'דבר השוה לכל נפש'.

וקם האדמו"ר מסקווירא ואמר: דער אויבערשטער זאל העלפן המקום ינחם אתכם וכו', מ'זאל נישט וויסן פון קיין צער נאר פון שמחות.

האדמו"ר מסקווירא: קינדער האט ער שוין געהאט חסידים, פשוט, ווייל עס איז געווען דארט חסידים, הוץ פון רבי אשר וואס איז געווען א איידעם אין בארדיטשוב, האט ער געהאט א זוהן רבי יואל סופר וואס איז געווען א גערער חסיד, און נאך. אזוי איז ער געווען מער אן אשכנזישער, נאר וויבאלד ער איז געווען אין די געגענט פון קראקא, האט ער שוין געהאט קינדער חסידים.

רבינו: מ'דערציילט אויף רבי שמעון סופר אז איינער איז אריינגעקומען צו איהם און ער האט געזעהן אז ער איז צוגעלייגט, פרעגט ער, פארוואס איז דער רבי צוגעלייגט? נעמט ער ארויס פון לעדל א צעטל וואס איז געשריבן געווארן קעגן איהם, און ער ווייזט איהם אז זיינע שונאים פון שטאט האבן דאס געשריבן אויף איהם, און ממילא איז ער צוגעלייגט. זאגט איהם יענער, דער רבי מאכט זיך דען צוטוהן פון זיי? וואס דארף זיך דער רבי צוטוהן מאכען? זאגט ער בענוותנות, "חסידים האבן א גוטע נאז, אויב זיי זאגן אויף איינעם אז ס'מויג נישט, מוויג ער נישט, כ'האב זייער מורא דערפון..."

האדמו"ר מסקווירא: וועגן דעם איז ער געווען צורידערט... אינטערסאנט.

ווען דער רבי אשר סופר איז אמאל אהיינגעקומען פון סקווירא, און די משפחה האט געזעהן ווי ער גייט אזוי מיט'ן קאשקעטל, מיט'ן דעמאלטסדיגן חסידישן לבוש, און מיט'ן גאנצן קנאק, האט מען איהם אויך געמשעפעט: אשר, וואס איז מיט דיר געווארן? וואס ביסטו אזוי נתפעל געווארן? האסט געזעהן דארט 'רוח הקדש'!?

האט ער זיי געענטפערט: "רוח הקדש? איך ווייס דען וואס רוח הקדש איז? איך בין דען א מבין אויף רוח הקדש? אבער די ברייטא פון רבי פינחס בן יאיר (עבודה זרה כ:.) איז דאך אמת, איר זענט דאך אויך מודה אז די ברייטא שטימט. די גאנצע ברייטא ביז 'רוח הקדש' האב איך

לעי"נ הרבנית הצדיקה

מרת פעסיל לאה טייטלבוים ע"ה

בת הרה"ק רבי אהרן זללה"ה אבד"ק וואלאווע

מחברתו הטהורה של מן רביה"ק בעל ברך משה זי"ע

נלב"ע כ"ג תמוז תש"ע

MIVTZAR HACHESED
LEKUVED
SHABBES KODESH

בנהלת הר"ר יעקב אטיק הי"ד

מבצר החסד לכבוד שבת קודש

מזלא טבא וגדיא יאה

ארשת שפתינו יביענו ברכות דנפישין, בעת משוש ליבכם בפרקי דקידושין,
במזלא טבא דנהרא על רישין בשווע שמחות את פניך ובגילה אחר גילה
האיר ד' פניו אליך, קו ששון ושמוחה לשמוע באהליך

קדם האי גברא רבא וקירא, ארי שבחבורה, נודע לכל באי השערה,
עמוד הצדקה והחסד לשם ולתפארה, שמו מפארים בשבח ושירה

ה"ה הרבני הנגיד

הר"ר יצחק זאב פילאפף שליט"א

העומד לימיננו בכל עת בפנים מאירה, מעניק ומקדיש מזמנו הונו ומרצו בגבורה,

בתת ד' שפחה באהלו באירוסיו בנו הטופלג בתוויר"ש

כפר אברהם הערש י"ו

עב"ג הח' שתח' לפז"ט בשעש"פ"צ

יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַיִם הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ תִּגְלֹ
צִדְקוֹתֵיכֶם וּמַעֲשֵׂיכֶם מִמְעַמְקֵי לִבְכֶּם הַטְּהוֹר וְהַזָּב
חֻבָּה וְזִכּוֹת קִבְעַתֶּם לַעֲצָמָם לְהַאֲרִיךְ שֶׁל עֲנִיִּים וְשִׁבּוּרֵי לֵב
קִנְיָן נִצְחִי לְעוֹלָמִי עַד קִנְיָתָם בְּמִבְצָר הַחֶסֶד אֲשֶׁרִי לוֹ
זְכוּיֹתֵיכֶם אֵינִי לָחֵם שִׁיעוֹר וְעֶרֶךְ וְעוֹמְדִים לְעֵד
אֲדוֹן כָּל יִצְוֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁכֶּרֶכֶם בְּשִׁמְחָה וּמִשׁוֹשׁ
בְּרִכּוֹת שָׁמַיִם מֵעַל עַד בְּלִי דִּי יִרְעִיפוּ עֲלֵיכֶם לְרֹב
פִּירֹת מַעֲשֵׂיכֶם הַטּוֹבִים מִידָּה בְּמִידָּה מִשְׁתַּלֵּמִת
יִדְּכֶם יִמְלֹא מִבְּרִכּוֹתַי בְּנִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵי חַלֵּק כְּחֶלֶק
לְרוּחֹת נֶחֱם וְדִקְדוּשָׁה מִכָּל יוֹ"חַ יִהְיֶה נִחְלָתוֹ וְגוֹרְלוֹ
אֲשֶׁר וְעוֹשֶׁר מִתּוֹךְ הַרְחֵבֶת הַדַּעַת יִהְיֶה כְּבִיתְכֶם תְּמִיד
פֶּאֶר וְכִבּוֹד יִשְׁתַּרְכּוּ בְּנִהּוּרָא מְעִלִּיא וּבְכִירָאוֹת הַגּוֹף וְהַנֶּפֶשׁ

יהא רעוא מן קדם אבוהון דבשמיא שהברכה המשולשת בתורה לא ימוש מפך ומפי זרעך
ומפי זרע זרעך יקויים בכס במלואו, בהשפעות טובות מאוצר המנוצר טנאך ומשאת
יתגדל ויתנשא, ותזכו לראות רוב נחת דקדושה מבנים ובניי כשתילי זיתים סביב
לשולחנך, מתוך אושר ועושר והרחבת הדעת בבריות גופא ונהורא מעליא אכ"ר.

העברך ופאחל

יעקב אטיק

חלוקת עופות בשר ודגים

למשפחות
ברוכות ילדים

קרן צדקה אריה לייביש

ע"ש הק' הרה"צ
ארי' לייביש ט"ב הי"ד
עזר וסעד
למלמדים וכלי קודש
במוסדות התורה
עטה"ק

גמ"ח צדקה וחסד

הלוואות
בתשלומים נוחים
לצרכי שבת ויו"ט

אדרעס:

מצפה רש"פ 4
טל: 02-991-4862
פקס: 02-992-9980
בית שמש

4 Mitzpe Rashap St.
Tel: 02-991-4862
Fax: 02-992-9980
Beit Shemesh

דברות קודש

מאת כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

ס"ג ונעילת החג שמחת תורה שנת תשע"א לפ"ק

להוציאם ממצרים, אמר לו הוי יודע שבזכות התורה שהן עתידים לקבל הם נגאלים, עכ"ד. ובה פ' א"ז זללה"ה בייטב פנים (לפרשת החודש אות ב) הפייט (מוסף לפרשת החודש) והחודש אשר ישועות בו מקיפות, לשון הקפה, שהקב"ה מקיף הישועות על שם העתיד, עכ"ד.

ומעתה י"ל כי אף אם אין אנו ראויים לפי מעשינו להקרא בנים למקום, מכל מקום אנו זוכים להקרא בנים על שם העתיד, בזכות מה שנשתדל ונרבה במצות ומעש"ט. וזה שאמר הרה"ק הרבי ר' אלימלך שהיה לו להשיב שא"ל אביך, כי יכולים לשאול זכותים בכדי שנהיה עכשיו בבחינת בנים, כנ"ל לענ"ד הביאור בדברי חכמים וחידותם צדיקים קדושי עליון, ומסתמא יש בזה עוד פירושים.

ובדרך זה יש לתת טעם שבח על מה שאנו קוראים את הריקודין בשמחת התורה בשם הקפות, ואישררב לן מהמנהג להקיף את הבימה עם הספר תורה כמבואר בשו"ע (או"ח סי' תרס"ט ס"א בהגה), אמנם לכאורה הרי רק השליח ציבור האוחז הספר תורה בידו ומקיף הבימה הוא העושה את ההקפות, ואנו קוראים את הריקודין של כל העם בבית המדרש בשם הקפות, והלא דבר הוא. אך יש לומר שזה נקרא כך על שם מה שהקב"ה מקיף ומלווה לנו השפעות טובות בשעת הריקודין בשמחת תורה, כי כולנו כאחד בהתלהבות הריקודין בשמחת התורה אנו מקבלים על עצמינו להטיב מעשינו בשנה זו, לעסוק בתורה ובצדקה ובעבודת ה', ובזכות זה הקב"ה מקיף לנו השפעות טובות, ומקדים לשלם עוד טרם שאנחנו מקיימים המצות ומעש"ט, על החשבון שבמשך השנה הבאה נעסוק בתורה ובמצות.

ודבר זה יש להעמיס במאמר הזהיר הקדוש (נח דף סד:) בסגולת היום, שאל מה דבעי ויהיב ליה, ובפשטות הוא לשון תפלה, אמנם לדרכינו ירמוז גם על לשון

ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל, בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ. וכתב בזרע קודש (להושענא רבה) לעיני כ"ל ישראל בראשית עם הכולל גימטריא אתרו"ג לול"ב הד"ס ערב"ה סוכ"ה וד' פעמים דופ"ן, עכ"ד. ויש לבאר הרמז בזה.

ונראה בהקדם מעשה שהיה (הובא בדברי יחזקאל פ' מסעי) אצל הרה"ק הרבי ר' אלימלך מליזענסק זי"ע שנסע בנו הקדוש רבי אלעזר זי"ע לקאריץ, ובעת שישב על השולחן של הרה"ק רבי פינחס זי"ע, נענה ואמר הרה"ק רבי אלעזר מתוך התרגשות טאטע, אמר הרה"ק רבי פינחס ודלמא לאו אביו הוא, ולא השיבו כלום. וכשנסע רבי אלעזר לביתו וסיפר הדברים לאביו הרה"ק רבי אלימלך, שאלו אביו מה השבת לו, ואמר לא השבתי לו כלום, אמר לו היה לך להשיב הלא כתיב (דברים לב ז) שאל אביך, מען לייחט זיך א טאטע, והגם שאינו עוד במדרגה זו שיקרא להקב"ה אבי, אם מתחזק בכל כוחו וקורא אבי בתמימות ובאמונה פשוטה, יעזור לו הקב"ה שגיע לבחינה קדושה זו, עכ"ד. והוא מעשה פלא ומצוה ליישב ולבאר ענין השאלה והתשובה.

ויובן בפשטות על פי מה דאיתא במס' קידושין (דף לו.) אהא דכתיב (דברים יד א) בנים אתם לה' אלהיכם (דברים יד א), בזמן שישראל נוהגים מנהג בנים קרויים בנים, אינם נוהגים מנהג בנים אינם קרויים בנים, דברי רבי יהודה. ובכן כאשר קרא רבי אלעזר אל ה' ואמר טאטע היינו אבינו שבשמים, יפה שאל הרה"ק רבי פינחס ודילמא לאו אביו הוא, כי באין עושין רצונו של מקום אינם זוכים להתייחס כמו בן לגבי אב.

אמנם כתב הפרשת דרכים (דרוש ד) כי מחסדיו ית"ש שאם אדם עתיד לעשות טוב ולהיות צדיק, מטיב עמו על שם העתיד, וכמו שאמרו במדרש (שמו"ר פ"ג ס"ד) אמר משה לפני הקב"ה מה זכות יש בידי ישראל

הרחמים חושב לנו חגיגת בנים מכח טוב העתיד, וכמו שהיה ביציאת מצרים שיצאנו משם בזכות שהיו עתידים לקבל התורה.

ובזה יש לפרש מאמר המדרש ילקוט (תהלים רמז תתל"א) תקעו בחודש שופר בכסה ליום חגיגו (תהלים פ"ד), בחודש שיש בו חג הסוכות. על פי דברי הרה"ק מהר"ד מבעלזא זללה"ה בביאור התפלה בליל ראש השנה, יהי רצון שירבו זכויותינו, כי ידוע (יומא פ"ה) בתשובה מיראה וזדונות נעשות כשגגות ובתשובה מאהבה נעשות זכויות, ובימים הנוראים התשובה הוא רק מיראה מאימת הדין, ובחג הסוכות זוכים לתשובה מאהבה, והקב"ה ברוב רחמיו וחסדיו מצרף בראש השנה מה שעתידין לעשות תשובה מאהבה בחג הסוכות, והזדונות נעשו זכויות בראש השנה ומכריעין כף מאזנים במשפט עליון לזכות, וזה שאנו מבקשין יהי רצון שירבו זכויותינו, שיחשוב לנו מראשית דבר אחרית דבר, מה שאנחנו עתידים לעשות תשובה מאהבה בחג הסוכות, ומכח זה יתרבו זכויותינו בראש השנה, עכ"ד. וזהו תקעו בחודש שופר, ותכלית השופר לעורר לתשובה כמבואר ברמב"ם (הלכות תשובה פ"ג ה"ד), אמנם הרי תשובה זו אינו אלא מיראה, וכמו שאמר הכתוב (עמוס ג' ו') אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרד"ו, ועדיין נשארו כתמי החטא כי הזדונות נעשות שגגות, לזה אמר בכסה ליום חגיגו, ומפרש המדרש בחודש שיש בו חג הסוכות, וממצות סוכה וארבעה מינים יש ראייה שיש לנו דין בנים למקום, והיינו מחמת טוב העתיד שנתנהג במנהג בנים, ובכך כיון שהקב"ה מצרף לנו טוב העתיד, גם הזדונות יחשבו לנו כזכויות מחמת שעתידין אנחנו לשוב מאהבה בחג הסוכות.

ועל פי זה יש לפרש גם המדרש בפרשת בא, ויאמר אליהם לכו עבדו את ה' אלהיכם מי ומי ההולכים, ויאמר משה בנערינו ובזקנינו נלך וגו' כי חג ה' לנו, ובמדרש (הובא בקדושת יום טוב) כי חג ה' לנו זה חג הסוכות, והוא פלאי. ולפי דרכינו הכוונה כי פרעה שאל מי ומי ההולכים, שהוא ידע שבני ישראל על פי רוב הם במדרגה פחותה ואינם מוכנים עדיין לעבוד את ה' כפי הראוי, ולכן באיזה זכות הן יוצאין ממצרים, ועל זה ענה משה רבינו בנערינו ובזקנינו נלך וגו', שהכל ילכו ביחד, כי חג ה' לנו זה חג הסוכות, שמחג הסוכות אנו רואים שיש לנו דין בנים על שם העתיד, ובכך בזכות טוב העתיד מה שכל בני ישראל עתידין לקבל התורה, כולם הם ראויים לצאת ממצרים.

שאלה והלואה, שהקב"ה אומר לבני ישראל שא"ל מה דבעי, יכולים אתם להלוות כל צרכיכם, אף שעדיין אין בידיכם לשלם, כי הקב"ה מאמין לכל אחד ואחד שישלם, ועל כן הוא מקיף לנו כל השפעות טובות על חשבון המצות ומעש"ט שנקיים בשנה הבאה, ועל דרך דאיתא במשנה (אבות פ"ג מ"ז) החנות פתוחה והחנוני מקיף וכו' וכל הרוצה ללוות יבוא וילוה. ודרך התגרין שמקיפין סחורה לאדם הנאמן שיכולים לסמוך עליו, אך עלינו להתאמץ להשלים הבטחתינו, כדי שלא נאבד הנאמנות.

"אין ביוצא איז זייער א גרויסע זאך אז מ'האט א קרעדיט, דאס איז די ערשטע זאך אז מ'גייט אריין אין א געשעפט, און דאס איז דער דרך התגרין. מען הייבט אן דעם נייע יאר, און יעדער איינער האט ביים אייבערשטן א גרויסן קרעדיט, מען בארגט אויס אין הימל פאר יעדן איינעם, שאל מה דבעי, דער אייבערשטער זאגט בארג דיר אויס וואס דו ווילסט, אפילו דו האסט נאכנישט קיין מזומן צו באצאלן, איך געטרוי דיר, אבער איין זאך דארף מען געדענקן, מען וועט דארפן באצאלן, און דאס איז אויך די ערשטע זאך אין געשעפט, אז מ'האט א גוטן קרעדיט דארף מען זען עס נישט צו פארדארבן, עס נישט קאליע צו מאכן."

והנה כתב בבני יששכר (תשרי מאמר י' אות כו) ענין הסוכה הוא זכר לענני הכבוד (סוכה י"א), וקי"ל במלך (סנהדרין כב) אין רוכבין על סוסו ואין משתמשין בשרביטו, והנה כתיב (שמות י"ט ט) הנה אנכי בא אליך בעב הענן, הנה הענן הוא כביכול כענן במלך בשר ודם הרוכב על סוס, והיאך היו ישראל רשאים להשתמש בענני הכבוד, אלא על כרחך שהם נקראים בנים והשי"ת נקרא עליהם אב, ולזה צוה השי"ת לעשות זכר לענני הכבוד, להורות שאנחנו נקראים בנים למקום, ודבר זה מוכח גם מן מצות ארבעה מינים, שגם הם נקראים כביכול שרביטו של מלך, כמו שכתבו הקדמונים (סדר היום כוונת הלוב) שעל אותן הארבעה מינים אין שולט עליהם שום שר כדרך שאר המינים, אם כן על פי שנים עדים היינו מצות סוכה וד' מינים, יקום דבר אשר אנחנו נקראים בנים למקום, עכ"ד.

אמנם לפי האמור נמצא כי מה שאנו מקיימים מצות סוכה ומצות ארבעה מינים, משום שאנחנו נקראים בנים למקום, הוא מחמת שהקב"ה בעל

על מאמרם (מגילה י:). כל מקום שנאמר ויהי לשון צער, והיה לשון שמחה. כי ויהי הוא לשון עבר, ומה שהיה לשעבר אינו אלא צער, כי בזכרו מעשיו הראשונים אשר כלו בהבל ימיו, בודאי יתאונן ויצטער, אבל והיה לשון עתיד, הוא לשון שמחה, כי ישמח ויגל במה שעתיד להשכיל ולהטיב דרכו ומעלליו, עכ"ד. וזהו הכוונה והיית אך שמחה, כלומר הגם והיית לשעבר, אך אינו אלא מיעוט, כי מעט ורעים היו, עם כל זה תהיה שמחה על העתיד, וזה שאמרו לרבות ליל יום טוב האחרון לשמחה, היינו לשמוח על שם העתיד, עכ"ד.

ובפרוס עלינו זמן החורף השי"ת מצרף הקבלה טובה שיש לכל אחד לעסוק בתורה ובמצות, ובעזר שמו יתברך נזכה לשנה טובה ומבורכת, בתענוג ונחת וכל מילי דמיטב, והיה לשון שמחה, בזכות העתיד יהיה אי"ה שמחות בבתי בני ישראל, ובוהו אנו נפרדים מן הימים הקדושים החל מראש חודש אלול עד אחר שבת בראשית, חטיבה אחת של מצות ומעש"ט וקדושה והתרוממות הנפש שזכינו להתקרב אל השי"ת, הימים שעברו הם גם בחינת לעתיד, כי כל אחד לוקח עמו השפעות החודש הזה על כל השנה, ובעזר השי"ת יהיה עתיד של אורה ושמחה וחדוה וכל טוב לנו ולכל ישראל, והשי"ת יעזור שנזכה עוד בשנה זו לבחינת והיה לשון שמחה, השמחה האמיתית אשר עיני ישראל צופיות ומיחלות לשמחה השלימה שיהיה בביאת גואל צדק, יעזור השי"ת שנזכה לזה במהרה בימינו אמן.

ומעתה יתבאר הקישור סוף התורה לתחלתה, לכל האותות והמופתים אשר שלחו ה' לעשות בארץ מצרים לפרעה ולכל עבדיו ולכל ארצו, ולכל היד החזקה ולכל המורא הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל, ואיתא בספרי לכל המורא הגדול זו קריעת ים סוף, ולכאורה איך זכו ישראל לכל הנסים והנפלאות, הלא היו ערום ועריה מן המצות, אלא על כרחך כמו שכתב בפרשת דרכים שצירף להם הקב"ה הזכות על שם העתיד, ולזה רמז לעיני כ"ל ישראל בראשית עם הכולל גימטריא אתרו"ג לול"ב הד"ס ערב"ה סוכ"ה וד' פעמים דופ"ן, כי כתב המזרחי (פ' בהעלותך) דלמ"ד (סוכה יא:) שהסוכה הוא זכר לענני הכבוד, יש לעשות בסוכה ארבע דפנות מארבע רוחות, כדוגמת העננים שהיו מסבבים את ישראל מלמעלה ומלמטה, עי"ש. ובכן כיון שבסיום התורה נרמז שהקב"ה מצרף לנו טוב העתיד, אשר על כן נרמז בהתחלת התורה מצות ארבעה מינים וארבעה דפנות בסוכה, שזה מורה על היותינו נקראים בנים למקום, והגם כי לפעמים אין אנחנו במדריגת עושין רצונו של מקום, עם כל זה יש לנו דין בנים על שם העתיד, ואנחנו בני אל חי והוא אבינו, אם לא על העבר עכ"פ על שם העתיד.

ועל דרך זה הוא גם שמחתנו בשמחת התורה על שם העתיד, וכמו שכתב א"ז זללה"ה בייטב פנים (שמחת הרגל אות ג) לפרש מקרא שכתוב (דברים טו טו) והיית אך שמח, ודרשו חז"ל (סוכה מת.) לרבות ליל יום טוב האחרון לשמחה. והענין כי כתב מוזלה"ה בישמח משה (פ' תבא)

נערך ע"י הוועד להוצאת ספרי כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א ותשוח"ח להם

התודה והברכה לידידינו הרבני הנגיד הנכבד והמפואר מוכתר בכל תואר

מוה"ר משה כהנא הי"ו

מראשי קהילתנו הק' בבארא פארק יע"א

אשר השתתף בסכום הגון לרגל שמחת אירוסי בנו

הבחור היקר והנעלה, מוכתר בכל מעלה כמר יושע יצחק אייזיק גי"ו עב"ג הח' שתח' למז"ט ובשעט"מ

בת הרבני הנגיד הנכבד מוה"ר בנימין גאלדבערגער הי"ו

יה"ר שיזכה לראות ולרוות ממנו מכל יו"ח רב תענוג ונחת דקדושה, במידה מרובה וגדושה וכו"ס

שפתי רננות יהלל פ"י

יגל לבינו ויעלוז נפשינו, קול רינה וישועה תטופנה שפתותינו, נודה ונשירה לה' אלוקינו כי גמל עלי' אנשגר בזה ברכת מזל טוב, וברכות לרוב, אל ידידינו וחברינו אהובינו, עסקן נמרץ ונאמן לכל קדשינו אשרי שלו ככה, לחן וחסד זכה, רב פעלים לתורה ולתעודה, כל פה אליו יודה, האי צנתרא דדהבא לכל יודעיו ומכיריו נערץ ואהוב, תורה יר"ש וחסידות אצלו שלוב, אין גומרין עליו את ההלל

הר"ר יואל פרידמאן הי"ד

עסקן נמרץ בקרב קהילתנו הק' ב"פ

לרגל תת ה' ששון ושמחה בביתו, רון שיר ושבח על שפתו בהולדת הבת שתחי

יה"ר שתזכה לגדלה ולחנכה על מבועי התורה, מתוך רב שמחה ואורה, ויזכה להמשיך בפעליו הכבירים בעוז ובתפארה, ובשכר זאת יושפע לו עונג וגם שמחה, ברביה והמשכה, ויוסף עליו ה' אלף פעמים ככה, ובכל אשר יפנה ישכיל בהצלחה, בלי קצבה והערכה.

העברכים ברגשי ידידות פריחוק עקום וקירוב לב

הערשל האלצער ש"ב: שלום יצחק עזריאל דאסקאל אהרן מאיר ווייס

יעלה ויבוא איחולי לבבי

פה מאוד ישעח ויעלוז לבי, לשגר ברכת עז"ט מעופק לבבי, לכבוד ידידי וחברי, ריע כאח לי, עושה ופעשה בלונ"ח לפען כל קדשינו בתמידות, לו עשר ידות, טוב ופטיב לזולתו, כשעו הטוב כן תהילתו, רבים וכן שלמים משבחים לעופתו,

הר"ר יואל פרידמאן הי"ד

לרגל יום שמחתו ושמחת לבו בהולדת בתו שתחי למז"ט

ערן דבשפיה יהא בסעך ויפלא את כל פשאלות לבך בעבוון וקשוי אאת הברכה, יצו ה' ככה, שתזכה לדורות ישרים ופבורכים לה' ולתורתו, לעולם ועד ירדפוך טוב וחסד ששון ושפחה ויושפע לך כל פילי דפיעב

המאחל ברגשי אהבה ושמחה מקרב לב

דוד יואל קליין

לכל ידידי ומכירי נא לראות הזמנה זו כאישית

בעוזה שיית

נעלה את ירושלים על ראש שמחתנו

ובחוצות ירושלים

עוד ישמע בערי יהודה

וקול שמחה

וקול כלה

קול ששון

קול חתן

בשבח והודיה להשיית רבון כל המעשים

אשר טוב גמלנו

מתקבדים אננו כזה להזמין את קרובינו וידידינו

לבא ולהשתתף בשמחת בנינו היקרים

הכלה הכתולה המהוללה

החתן הבחור המופלג

טילא ות'י

עב"ג

אהרן ב'י

שתתקיים בעוזה שיית בשעתו ובמזל טוב

ביום רביעי פרשת לך לך

ה' חשון שנת תשע"א (למספ' 13 אוקטובר)

באנלמי יהוד והדר רח' שלמה המלך 31 בני ברק

קבלת פנים בשעה 5:30

החופה בעוזה שיית בשעה 6:30

השתתפותכם תסב לנו עונג רב

ובעוזה שיית בשמחתכם ישמח לבנו גם אננו

הורי הכלה

גרשון כהן ורעיתו

בני ברק

הורי החתן

יצחק אייזיק ורעיתו

קרית יואל בני ברק

שהשמה במעונם

קרית יואל

להולדת הבנים

הרב חיים שרגא פייבל סופר שליט"א
מורה אלימלך הכהן דייטש הי"ד
מורה אלימלך אפרים פישל גאל דבערגער הי"ד
מורה אלימלך מאיר גאל דבערגער הי"ד
מורה יואל גאל דמאן הי"ד
מורה יחזקאל מיכל גלאנץ הי"ד
מורה חיים יקותיאל האלפערט הי"ד
מורה אברהם שמחה הירש הי"ד
מורה יואל (ברייטל) לאוב הי"ד
מורה יצחק יעקב שמעון ליכטנשטיין הי"ד
מורה חיים צבי מיטעלמאן הי"ד
מורה יואל (ברייטל) סופר הי"ד
מורה יואל (ברייטל) אהרן עקשטיין הי"ד
מורה שלמה קליין הי"ד
מורה מרדכי ראב זאבנבערג הי"ד
מורה יואל (ברייטל) ראטה הי"ד
מורה יעשי' בנימין שפילמאן הי"ד

להולדת הבנות

הרב אברהם מאיר יעקב מויזקאפ שליט"א
הרב חיים שרגא פייבל סופר שליט"א
מורה יואל גאל דמאן הי"ד
מורה מרדכי יואל דרענדער הי"ד
מורה שבת' יעקב ווערטהיימער הי"ד
מורה שמואל שלמה טעלער הי"ד
מורה יעשי' דוב לעוווי הי"ד
מורה אברהם מאיר עקשטיין הי"ד
מורה יצחק קרויס הי"ד

להכנס בניהם לעול התורה והמצוות

מורה מרדכי יואל פריעדמאן הי"ד
מורה משה יקותיאל שווארטץ הי"ד
מורה משה אהרן שטערן הי"ד
מורה אברהם חיים גראסבארד הי"ד
מורה מרדכי יואל פריעדמאן הי"ד
מורה אביגדור שלום מייזעלס הי"ד
מורה זלמן פרידריך הי"ד
מורה מרדכי ווינקלער הי"ד
מורה אברהם ישראל הערשקאוויטש הי"ד

ירושלים

להכנס בניהם לעול התורה והמצוות

מורה דוד מאיר ווייס הי"ד, ירושלים
ולחונתו הרב נחמן יאקאב שליט"א, ירושלים

קול רינה וישועה באהלי צדיקים

ברגשי גיל וחדוה משגרים את ברכת מו"ט אל
הגה"צ ראש ישיבתנו שליט"א

לרוב אירועי בנו החשוב כמר שמעון נ"י

הגה"צ ר' זלמן לייב מייזליש שליט"א
מו"ץ בקהילתנו הק' כב"פ
ולאכיהם כ"ק הגה"צ
נאכ"ד קהילתנו ב"פ שליט"א

בני ברק

להולדת הבנים

מורה משה פיינעווערגער הי"ד
ולמנחם פיינעווערגער שחינו, ירושלים
ולחונתו מורה נח קליין הי"ד
ולמנחם הרב נחמן יאקאב שליט"א, ירושלים
מורה יואל יצחק ווידער הי"ד
ולאכיהם מורה משה יחזקאל ווידער הי"ד, ירושלים
ולמנחם גאנץ שחינו - ולחונתו מורה יצחק חיים הי"ד

להולדת הבנות

מורה יעקב הערצאג הי"ד
ולחונתו מורה מאיר אלי אקער הי"ד
ולחונתו מורה יוסף יושע ברוך הי"ד, חבר הנהלת מוסדותינו בב"ב
לנישואי הבן
מורה יחזקאל משולם טעלער הי"ד

בארק פארק

להולדת הבנים

מורה חיים מאיר טייטלבוים הי"ד
מורה שאול בראך הי"ד
מורה אליעזר זוסא שטערן הי"ד
להולדת הבנות
מורה יואל פריעדמאן הי"ד
מורה אברהם צבי לעוו הי"ד
מורה נחמן לייפער הי"ד
מורה אברהם בערקא הי"ד

אויסטראליע

להולדת הבנים

מורה דוד יושע יעקב לאנדא הי"ד
מורה אברהם מנשה פיליס הי"ד

לירושלם צאצאים

מורה מענדל איידלס הי"ד, וומ"ס	מורה'ת בנימין נ"י	מורה נתנאל ווערצבערגער הי"ד, וומ"ס
מורה משה לייב טרענער הי"ד, וומ"ס	מורה'ת שמואל מרדכי נ"י	הרב'ר' חיים יחזקאל נימאן שליט"א, וומ"ס
מורה יחזקאל מיכל פישביין הי"ד, וומ"ס	מורה'ת אברהם מרדכי נ"י	מורה יצחק דוד בערקאוויטש הי"ד, וומ"ס
מורה יחזקאל בויס הי"ד, וומ"ס	מורה'ת מנחם מעדל נ"י	מורה שלום מרדכי לאווי הי"ד, וומ"ס
מורה מרדכי יואל שטערן הי"ד, וומ"ס	מורה'ת אלי שמואל נ"י	מורה אברהם אלטער זילבערשטיין הי"ד, וומ"ס
מורה וואלף ברא"צ לאנדא הי"ד, וומ"ס	מורה'ת יואל נ"י	מורה דוד ישראל אלימלך כהנא הי"ד, וומ"ס
מורה וואלף ברה"א לאנדא הי"ד, וומ"ס	מורה'ת יואל נ"י	מורה יוסף דוד מיטעלמאן הי"ד, ב"פ
מורה חיים נתן וויינשטאק הי"ד, ק"י	מורה'ת עמרם משה נ"י	מורה יחזקאל בראך הי"ד, ק"י
מורה רבינו שמואל ווייס הי"ד, ק"י	מורה'ת יושע נ"י	מורה מאיר נחמיה שטעלס הי"ד, ב"פ
מורה אברהם מענדלאוויטש הי"ד, ק"י	מורה'ת יואל נ"י	מורה משה פרידריך נ"י, קרית יואל
מורה ישראל בניצין פערל הי"ד, וומ"ס	מורה'ת שמואל אליעזר חיים נ"י	מורה דוד לייב אקער הי"ד, לאנדאן
מורה אברהם סיוגא הי"ד, ק"י	מורה'ת משה נ"י	מורה מנחם ישראל באסול הי"ד, וומ"ס
מורה משה כהנא הי"ד, ב"פ	מורה'ת יושע יצחק אייזיק נ"י	מורה בנימין גאל דבערגער הי"ד, ב"פ
מורה אברהם שמחה קליין הי"ד, ב"פ	מורה'ת זאב נ"י	מורה יצחק דוד לאנדא הי"ד, ב"פ
לנישואי צאצאים		
מורה אלי' שלמה קאהן הי"ד, ק"י	החתן אהרן עקיבא אברהם נ"י	מורה לוי אפפעל הי"ד, ק"י
מורה אהרן וויינבערגער הי"ד, ק"י	החתן שמעון נ"י	מורה אברהם מאיר שווארץ הי"ד, וומ"ס
מורה אברהם לייב לייטש ענשטיין הי"ד, וומ"ס	החתן מרדכי יעקב נ"י	מורה שמואל הלוי ראט ענבערגער הי"ד, ק"י
מורה ישראל לעבאוויטש הי"ד, ק"י	החתן אברהם יוסף נ"י	מורה אשר זאבנל הי"ד, ק"י
מורה יצחק אייזיק ווייס הי"ד, בני ברק	החתן אהרן נ"י	מורה גרשון כ"ף הי"ד, חבר הנהלת מוסדותינו בב"ב

צו מעלדן א שמחה קען מען זיך פארבינדן צו: 011-972-527648437 און אין אר"י 845-662-5579
אדער קען מען שיקן דורך א פעקס אדער מייל a.ch.bnb@gmail.com - FAX: 011-9723-6166382